

۲۰۵
۹۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران
کتاب	تجوید سائل منطق	
مؤلف	محمد عبد المجید	شماره ثبت کتاب
موضوع		۱۲۹۷۷۹
شماره اختصاصی (از کتب اهدائی: غلامحسین سرود)		

جایی | اهدائی

۲۴۲۵ | سرود

حسبنا ان جناب حاجی محمد سعید صاحب کتب کلمۃ خلاصی اولہ نمبر (۲۵)

بإتمام الحق العبد راجي رحمت رب رشيد محمد عبد المجيد غفر له الله الحميد

مطبخ می و نعلی مطبوخ و
ریح و صند و ریحا و یوس و

عاجز کے کارخانے سے مہتمم کی کتابیں مندرجہ ذیل جگہ پر بھیجی گئیں۔ اہل و انہ ہوتی ہیں۔ المستشرق محمد سعید تابکر کے اب الیہ مطبعہ جمیدی کا بیوہ

جدول اشکال العرب

معامله بر یک بطریق تقصیر و شرط واحد
و تعدد ضرب و استخراج و الی الاموری

قدرات احرار و موقوفه و موقوفه حقیقی

اشکال اول	اشکال ثانی	اشکال ثالث	اشکال رابع
<p>شرط واحد آن ايجاب صفری و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی</p>	<p>شرط اثنای آن ايجاب صفری و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی</p>	<p>شرط اثنای آن ايجاب صفری و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی</p>	<p>شرط اثنای آن ايجاب صفری و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی و کبریا و سلب و اولی و ثانی</p>

قد دخل فی حیاتہ الاحقر شیخ جمال الدین جمعی

بسم الله الرحمن الرحيم

شرح الضابطه لمولانا ابی الفتح رح

قوله وضابطه شرائط الاربعة الخ تعريف هذه الضابطه ان قوله عموم موضوعية الاوسط مع ملاقاته الاصغر بالفعل اشارة الى الشرط الثالثة للشكل الاول الثالث وهو مع قول واحد على الاكبر اشارة الى الشق الاول من شرط الرابع وقوله اما من عموم موضوعية الاكبر مع الاختلاف في الكيف اشارة الى شرط الشكل الثاني بحسب كذا الكيف وهو مع ما قبله من قوله عموم موضوعية الاوسط اشارة الى الشق الثاني من شرط الرابع اي لا بد في الاول الثالث من عموم موضوعية الاوسط شئ في الجملة فيلزم كلية الكبرى في الشكل الاول اذ موضوعية للاوسط فيه الا في الكبرى ويلزم كلية احد المقدمتين في الثالث اذ الاوسط فيه موضوع فيها معا ومن ملاقاته الاوسط للاصغر اي ايجابه بالفعل فيلزم ما ايجاب لصغرى فعليتها فيها معا ولا بد في الرابع من هذا اي من عموم موضوعية الاوسط شئ فيلزم كلية صغراه ومن ملاقاته له فيلزم ايجاب صغراه ومن حملة عليه ايجابا فيلزم ايجاب كبراه او من عموم موضوعية الاكبر لشي او عموم موضوعية الاوسط شئ مع اختلاف المقدمتين في الكيف فيلزم كلية احدى مقدمتيه مع اختلافهما ايجابا وسلبا ولا بد في الثاني من عموم موضوعية الاكبر لشي مع الاختلاف في الكيف فيلزم كلية كبراه مع اختلاف مقدمتيه ايجابا وسلبا هذا وفي مساعدة العبارة المذكورة لهذا المعنى نظير ان قوله واحمله على الاكبر ان كان معطوفا على

ملاقاته لا يفهم منه ايجاب الصغرى مع كونهما في الشق الاول من شرط الرابع اصلان كان معطوفا على
مقدراى مع ملاقاته للصغرى بالفعل احد ما او مع حمله على الاكبر فيقيم ذلك مع اشتراط فعلية الصغرى
انها غير مذكورة ههنا في شرطها ان كانت شرطانية في الواقع مع فعلية الكبرى وشرطا اخرى من حيث الجهة
على ما بين في محله اما عطفه على الفعل في قوله بالفعل فليكن جلا ثم في قوله مع منافاة نسبة وصف الاوسط
انما اشاروا الى شرط الشكل الثاني من حيث الجهة والمراد بنسبة وصف الاكبر نسبة كبره ونسبة وصف الاوسط
الى ذات الاوسط نسبة صفراء وانما عبر عن النسوب اليه في الصغرى ذات الاوسط راد بنا فاقية نسبة الكبرى نسبة
فالنسوب اليه فيها ذات الاكبر كما ان النسوب اليه في الصغرى ذات الاوسط راد بنا فاقية نسبة الكبرى نسبة
الصغرى منافاتها لها لو فرضنا ما متحد بين في الاطراف سواء كانتا متناقصتين كما في الصغرى لمكة العلامة
الجزئية مع الكبرى الضرورية الكلية وبالعكس الصغرى الدائمة الجزئية مع الكبرى لمطلنة العامة الكلية في
بالعكس وكانت كل واحدة منهما اخض من نقص الاخرى كما في سائر اختلافات الضرور والمنتهية كالصغرى الجزئية
مع الكبرى بين الدائميتين وذلك لاختلاف المقدمتين ههنا بالايجال السلب قطع او لا يذهب على من له ادنى
تأمل ان المنافاة المذكورة غير متحققة في كثير من الاختلالات المنتجة من هذا الشكل كاختلال الصغرى
الممكنة العامة مع الكبرى المشروطة العامة والخاصة واختلال الصغرى المطلقة العامة مع الكبرى
المشروطة العامة والخاصة والعرفية العامة والخاصة اللهم لان يعتبر المنافاة المذكورة اعم من ان يكون
بين نفس النسبتين او نوعهما بان يبدال ضرورة الوصفية في حدتها بالضرورة الذاتية والذات الوصفية
بالذات والذات فيعتبر المنافاة بينهما في يحصل المنافاة بين المقدمتين في الصورة المذكورة قطعاً
لكن على هذا يوجد تلك المنافاة في الصور الغير المنتجة ايضا لعكس الاختلالات المنتجة المذكورة
اعنى اختلال الكبرى الممكنة العامة مع الصغرى المشروطة العامة والخاصة واختلال الكبرى المطلقة
العامة مع الصغرى المشروطة العامة والخاصة والعرفية العامة والخاصة وايضا لافرق بين
الضرورة الوقتية والمنتهية وبين الضرورة الوصفية والذات الوصفية في كونهما احدى النسبتين
منافية بنوعها للامكان والاطلاق العام وما هو اخص منهما في النسبة الاخرى فيستلزم ان يوجد

المنافاة المذكورة في الصغرى الممكنة العامة مع الكبرى الوقتية او المنتشرة وبالجملات الاختلالات
المنتجة من هذا الشكل اربعة وثلاثون وغير المنتجة خمسة وثلاثون فلو حملت المنافاة المذكورة
على ظاهرها لم تكن موجودة في كثير من الاختلالات المنتجة وان صرفت عن ظاهرها على ما ذكر
كانت موجودة في كثير من الاختلالات الغير المنتجة ايضا فيختل الضابطة المذكورة طردا وعكسا
ولو لم يتعرض بشرط هذا الشكل بحسب الجهة في الضابطة او مطلقا بل بشرط شئ من الاشكال
بحسب ما فيه او مطلقا وقال لابد من عموم موضوعية الاوسط مع ملاقاته للصغرى احد ما او مع حمله
على الاكبر او عموم موضوعية الاكبر او عموم موضوعية الاوسط مع الاختلاف في كيف او ذلك
العموم ممكن كان ضابطا واضحا فحصل مطردا ومنعكاً فقط

تشرى الضابطة لمولانا ابى الفتح رح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شرح الضابطة لمولانا شيخ الاسلام رح

وضابطة شرائط الاشكال اربعة اى القانون الذى يعرف منه شرائطها جملة انه لابد في نتائجها
من احد الامرين اما من عموم موضوعية الاوسط الى ستغراقه بان يكون جميع افرادة محكومة عليها
للاكبر او للصغرى مع ملاقاته اى الاوسط للصغرى بالفعل يعنى مع حمل الاوسط على الاصغر او وضعه
بالفعل كما في جميع ضرور الشكل الاول والثالث وبعض ضرور الرابع فانه يشترط فيما سبق كون
الاوسط محكوما عليه بالاكبر كما كليا في كبرى جميع ضرور الاول مع حمله على الاصغر بالفعل اشتراط
الكلية في حدى مقدمته لشكل الثالث الذى موضوعه الاوسط مطلقا مع الفعلية في صغرها
فيلزم وضع الاوسط للاصغر بالفعل وغير الكلية في الضربين الاولين والرابع والسابع من
الشكل الرابع الذى موضوعية الاوسط في الصغرى مع وجوب الفعلية في مقدمته الرابع مطلقا او
لابد من عموم موضوعية الاوسط مع حمله على الاكبر كما في الضرب الثالث والثامن للشكل الرابع
فان الاوسط يكون محكوما عليه كليا في صغرها محمولا على الاكبر في الكبرى بالفعل اما من عموم

موضوعية الأكبر كون الأكبر حكماً كلياً بالوسط مع الاختلاف على اختلاف الصغرى
والكبرى في الكيف اختلافاً مع منافاة نسبة وصف الوسط الى وصف الأكبر للموضوع لنسبة اى
نسبة وصف الوسط الى ذات الأصغر بان يكون كل من النسبتين موجهة بجهة يستلزم صدق
كل منهما كذب الأخرى عند اتحاد الموضوع والمحمول وينبغي ان يعلم ان عموم موضوعية الأكبر
مع اختلاف ايجاباً وسلباً إشارة الى الضرب الخامس والسادس للشكل الرابع فان الوسط
في كبراهما محمول على جميع افراد الأكبر وإشارة ايضا بحسب الكيفية والكمية الى ضرور
الشكل الثاني الذي هو وسط محمول في مقدمته مع كية الكبرى واختلاف المقدماتين كيفية
وأما المنافاة بين نسبة وصف الوسط الى الأكبر وبين نسبته الى الأصغر تلويح الى شرطية
بحسب الجهة اعني كون الصغرى ضرورية او دائمة او كبرى من الدائمات او العرفيتين
او المشروطتين وكون الصغرى ضرورية على تقدير كون الكبرى ممكنة وكون الكبرى
ضرورية او مشروطة عامة او خاصة على تقدير كون الصغرى ممكنة وذلك التلويح
بالنظر الى انه لو انتفى الشرط الأول بحسب جهة كان نهاية حال الصغرى ان يحكم فيها
بالضرورية في جميع اوقات الوصف وغاية امر الكبرى ان يحكم فيها بالضرورية في وقت معين
بالإيجاب السلبك لوجب تناقض المطالب لجواز صدق ضرورة الإيجاب في جميع اوقات الوصف ضرورة
الوصف في وقت آخر بالقياس الى شئ واحد بالعكس كذا لو لم يكن الشرطية الثانية لم يربح
ذلك التناقض من اختلاف الإيجاب والسلب بالذات والوصفي في جانب والأمكن في جانب
كما لا يخفى فان قيل فلا يصح اعتبار تلك المنافاة في اختلاف الممكنة الموجبة للصغرى مع
الشرطية العامة السالبة ذاتاً في بين امكان المحمول نظراً الى الذات كون سلب ضرورياً
بحسب الوصف وقد فهم من الكلامات ذلك الاختلاف منته على هيئة الشكل الثاني قلنا قد
إشارة الى دفع ذلك بقوله وصف الأكبر وذلك لان المقصود في الشكل الثاني المنافاة
بين ذات الأصغر ووصف الأكبر لا ذاته ولا شك انه محتف بالنسبة الى ذات الموضوع في

الممكنة الموجبة مع وصف الموضوع في المشروطة السالبة ولعمري لقد احسن ما قال حيث ان
ينوع من الاختلاف في ايراد هذه الضابط الموجبة غاية الإيجاز مع اشتغالها على الإشارة الى جميع
شروط الاشكال الاربعه لكن على وجه الإيهام والاحمال الا انه لم يتغرض لشروط الرابع بحسب
كلايتين بهما قبل مخافة التطويل ولذا يلزم منه مزية الاحمال على انه لو اعتبرت الإشارة الى
شروطه بحسب الكمية والكيفية لزم تغير في عبارة فلا حسن ان يقال مع الاختلاف في الكيف فقط
او مع منافاة نسبة ايه وايضاً الأولى ان يؤخر قوله بالفعل عن قوله حمله على الأكبر لان ذلك معتبر
في هذا الحمل ايضا بل لو قال على الأكبر لكفى لان الملازمة مساوية للعمل كما للوضع على ما سبق تامل

توضيح الضابط لمولانا شيخ الإسلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حاشية الضابط لمولانا شيخ الإسلام

قوله الى وصف الأكبر قال بعض سادات المحشين وانما عر عن المنسوب اليه في الكبرى بوصف
الأكبر لكونه محمولاً في المطالب والا فالمنسوب اليه فيها ذات الأكبر كما ان المنسوب اليه في الصغرى ذات الأصغر
انتهى عبارته حاصله ان المراد في هذه الضابط هو ذات الأكبر وذكر الوصف ليس لارعاية التلخيص المذكور
وعلى هذا لا يخفى ذلك البعض مقصود الضابط فاعترض في آخر شرح الضابط بقوله ولا يذهب على من
له ادنى تامل ان المنافاة المذكورة غير متحققة في كثير من الاختلافات المنتجة من هذا الشكل كاختلاف
الصغرى الممكنة العامة مع الكبرى المشروطة العامة او الخاصة وختلاط الصغرى المطلقة العامة
مع الكبرى المشروطة العامة او الخاصة او العرفية العامة او الخاصة اللهم الا ان يعتبر المنافاة
المذكورة اعم من ان يكون بين نفس النسبتين او نوعهما بان يبدال الضرورة الوصفية في
احدهما بالضرورة الذاتية والذات الوصفي بالذات والذات فيعتبر المنافاة بينهما فيحصل
المنافاة بين المقدماتين في الصورة المذكورة قطعاً لكن هذا توجد تلك المنافاة في الصور
الغير المنتجة ايضا كعكس الاختلافات المنتجة المذكورة اعني ختلاط الكبرى الممكنة العامة مع

[illegible][illegible]

100

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

آنست که چون در قضیه حکمیه نسبت محمول باموضوع مجهول باشد احتیاج
باشد متوسطی که او را هر یک ازین موضوع و محمول قضیه مطلوب نسبتی باشد تا
بواسطه معرفت این هر دو نسبت محمول باموضوع که مطلوب معلوم شود مثلاً
ای نسبت متوسط است و محمول قضیه مطلوب
نسبت ج که محمول است بآب که موضوع است چون این باشد متوسط پس اینجا
نسبت چهرت ل موضوع قضیه مطلوب و محمول قضیه مطلوب هر دو متوسط پس اگر متوسط
محمول شود موضوع مطلوب موضوع شود محمول مطلوب آنرا شکل اول گنیم چون کل
ب آو کل ج کل س ج و اگر عکس این باشد شکل چهارم گنیم و این بعد از
که اگر انسان بود
طبیعت س ج کل ب و کل ج آفصی س ج و اگر متوسط محمول شود هر دو را
که اگر انسان بود
آنرا شکل ثانی خوانند چون کل ب آو لاشی س ج آفصی س ج و اگر
ای که انسان بود
هر دو را موضوع شود آنرا شکل ثالث گنیم چون کل ب و کل ج بعضی س ج
و اگر دلیل مرکب شود از مقصده لازم مقصده آنرا شکل ثانی خوانند مثلاً
و از مقصده آنرا دلیل مرکب خوانند
چون کما کان هذا لاشی انسانا کان جوا کما کان انسان فوجوا لکنه لیشی انسان
فلیس انسان مثال مقصده حقیقیه چون هذا لعی و اما فو لکنه زوج
فلیس فو لکنه فو فلیس س ج لکنه لیشی س ج فو فو لکنه لیشی فو س ج تمام شد
باینکه نشان است

[illegible][illegible]

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

بسم الله الرحمن الرحيم
 اوسط

بدانکه علم بر دونه است یکی تصور و تصدیق تصور ادراک است را گویند
 تصدیق حکم را گویند بجز از طریق تصور و حکم بر دونه است یکی خبری چون بد
 عالم دوم سلبی عین بدین عالم فصل لفظ بر دونه است مفرد و مرکب لفظی
 را گویند که جزو آن لفظ و لالت نکند بجز معنی چون رحل که لام بر جزئی او
 دلالت نیست و مرکب لفظی را گویند که جزو آن لفظ و لالت نکند بجز معنی او
 چون عبارت در حالت غیر علم فصل لفظ مفرد و دونه است یکی خبری یکی لفظی
 گویند که معنی او شرکت باشد چون لفظ انسان و حیوان که افراد و معنی
 او شرکتی اند و خبری لفظی را گویند که معنی او شرکت نباشد چون بد
 فصل کلی بر پنج نوع است و نوع فصل و عرض خاص و عرض عام

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

جنس آن کلی را گویند که اخل مایه است باشد و بر مختلف الحقائق اطلاق توان
 کرد چنانکه حیوان که اخل مایه است انسان است و بر آدمی اسپ تر اطلاق
 توان کرد و نوع کلی را گویند که تمام مایه است باشد و بر مختلف اعداد اطلاق
 کنند چنانچه انسان که بر بزرگ و کوچک اطلاق توان کرد و فصل کلی را گویند
 که اخل مایه است باشد بدان تمیز یک نوع حاصل شود از انواع دیگر چنانچه
 ناطق که بدان تمیز انسان است از حیوانات دیگر هر یک از جنس فصل را دان
 گویند و عرض عام کلی را گویند که در دونه یا بیشتر موجود باشد چنانچه شی
 انسان و دیگر حیوانات موجودات و عرض خاص کلی را گویند که در یک
 نوع موجود باشد چنانچه خنجر ضحک که در انسان موجود است و حیوانات
 دیگر نیست فصل خبر بر دونه است حد تمام و حد ناقص حد تمام آن بود که
 مرکب باشد از جنس قریب فصل قریب چنانکه گوی در حد انسان که حیوان
 ناطق حیوان جنس قریب است ناطق فصل قریب حد ناقص حدی گویند
 که مرکب باشد از جنس بعید و فصل قریب چنانکه گوی در حد انسان که حیوان
 ناطق یا مرکب باشد از بعضی عرض و فصل قریب چنانکه گوی باشد ناطق

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال
 فصل اول در بیان اقسام احوال

[illegible][illegible]

b, 1

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

موجب خوانند و اگر گوی لیس آن کانت اشترط العاقل لیس و جو این
را متصله سالبه گویند. جز اول را مقدم گویند و جز دوم را تالی گویند
و شرطیه منفصله قضیه را گویند که حکم کنی بعنا و در میان و نیز چنانچه
گویی العدد اما زوج او فرد و این قضیه شرطیه منفصله بر نوع است
مانعه الجمع و المخلو یعنی قضیه که حکم کنی درو با تناع اجماع و ارتفاع هر
چنانچه نظیرش عدد گفته شد و ممانعه الجمع که حکم کنی درو با تناع اجماع
نه امتناع ارتفاع چنانچه گویی هذا اللون البیض و اما بیض سوتم مانعه المخلو
یعنی قضیه که حکم کنی درو با تناع ارتفاع نه امتناع اجماع چنانچه گویی هذا
الاشجر و اما الاجز فصل تناقض عبارتست از اختلاف و قضیه در
واجاب چنانچه گویی کی صادق باشد و دوم که کاذب و شرط تناقض اتحاد
است در موضوع و محمول و زمان مکان چه اگر گویی زید عالم است و غیر
زید عالم نیست و مراد از این تشخیص آخرت تناقض نباشد و همچنین اگر
یک جا علم مقدمه را باشد و جای دیگر علم نطق هم تناقض نباشد و دیگر
شرط تناقض اختلاف است در جهت حکم یعنی در ضربه اگر قضیه محصوره باشد

6
191

[illegible]

مستخرج من كتاب

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

دینین بیخیزم. ایران کی استیلا، قیاس، غرضیات، مباحث، تعلیم، سیاست

بالتصديق بانکه هر چه تغییر است حادث است کما و چنین گوئی که عالم تغییر است و هر چه تغییر است حادث است از اینجا تصدیق بانکه عالم حادث است حاصل فی فصل و میآید آدمی از دیگر حیوانات بآنست که او جمولات را از معلومات بطریق نظر حاصل نمونند که در جمولات هر حیوان است پس کمال لازم است که طریق نظر و وفادار از ایشان است تا چون اینست که هر محمول تصوری یا تصدیقی از معلومات تصور بر با تصدیق بر وجه صواب حاصل کنند توان کرد و کسانیکه عندهم نمیدانند باین نفوس قدسیه ایشان در این چیزها محتاج بنظر باشند

فصل بانکه معرفت علمای این فن آن تصورات مرتبه که حاصل شود بحد و دیگر معنی و قول شایع خوانند و آن تصدیقات مرتبه که حاصل شود بحد تصدیق دیگر محبت و دلیل خوانند پس مقصود در این فن دانستن معرفت محبت است و یکی نیست که معرفت محبت فی الحقیقت معانی است الفاظ مثلاً معرفت انسان معنی حیوان نامش است نه لفظ آن و محبت حدوث عالم معنی قضایای مذکوره است نه الفاظ آن پس شایع این فن بالذات احتیاج با الفاظ نیست لیکن چون تعریف و تعلیم معانی با الفاظ و عبارات است از این جهت چندی که نظر کنند در

بالتصديق بانکه هر چه تغییر است حادث است کما و چنین گوئی که عالم تغییر است و هر چه تغییر است حادث است از اینجا تصدیق بانکه عالم حادث است حاصل فی فصل و میآید آدمی از دیگر حیوانات بآنست که او جمولات را از معلومات بطریق نظر حاصل نمونند که در جمولات هر حیوان است پس کمال لازم است که طریق نظر و وفادار از ایشان است تا چون اینست که هر محمول تصوری یا تصدیقی از معلومات تصور بر با تصدیق بر وجه صواب حاصل کنند توان کرد و کسانیکه عندهم نمیدانند باین نفوس قدسیه ایشان در این چیزها محتاج بنظر باشند

بالتصديق بانکه هر چه تغییر است حادث است کما و چنین گوئی که عالم تغییر است و هر چه تغییر است حادث است از اینجا تصدیق بانکه عالم حادث است حاصل فی فصل و میآید آدمی از دیگر حیوانات بآنست که او جمولات را از معلومات بطریق نظر حاصل نمونند که در جمولات هر حیوان است پس کمال لازم است که طریق نظر و وفادار از ایشان است تا چون اینست که هر محمول تصوری یا تصدیقی از معلومات تصور بر با تصدیق بر وجه صواب حاصل کنند توان کرد و کسانیکه عندهم نمیدانند باین نفوس قدسیه ایشان در این چیزها محتاج بنظر باشند

حال الفاظ باعتبار دلالت و بر مبنی فصل دلالت بودن شیئی است چنانچه که از علم نوی لازم آید علم شیئی دیگر و آن شیئی اول اول گویند و ثانی را معلول و وضع تخصیص شیئی است یعنی دیگر و هر چه که از علم شیئی اول حاصل شود علم شیئی ثانی پس وضع سببی است از اسباب لالت اقسام لالت حکم استغیر از بر سه قسم اول لالت ضعیفه که وضع را در مدخل است و آن الفاظ باشد چون لالت لفظ زید و ذاتی و غیر الفاظ باشد چون لالت خطوط و عقود و اشارات و نصب معانی که از ایشان مفهوم گردد و دوم لالت عقلیه که مقتضای عقل و این نیز الفاظ باشد چون لالت لفظ و نیز که مسموع باشد و درای جلد و وجود لفظ و در غیر الفاظ باشد چون لالت مصنوعی بر صانع سوم دلالت طبعیه که مقتضای طبع باشد و این در الفاظ یافته شود چون لالت ح ح بر در و سینه و در غیر الفاظ باشد چون لالت حرمت بر جبل و صفت بر جبل فصل انچه از دلالت معتبر است لالت لفظیه ضعیفه است زیرا که فاوده استفا معانی معاد و این طریق است این لالت مختصرت در مطابقت و تضمن التزام و مطابقت لالت لفظ است بر تمام معنی موضوعی از خود از آن جهت که

کتابخانه خصوصی

بالتصديق بانکه هر چه تغییر است حادث است کما و چنین گوئی که عالم تغییر است و هر چه تغییر است حادث است از اینجا تصدیق بانکه عالم حادث است حاصل فی فصل و میآید آدمی از دیگر حیوانات بآنست که او جمولات را از معلومات بطریق نظر حاصل نمونند که در جمولات هر حیوان است پس کمال لازم است که طریق نظر و وفادار از ایشان است تا چون اینست که هر محمول تصوری یا تصدیقی از معلومات تصور بر با تصدیق بر وجه صواب حاصل کنند توان کرد و کسانیکه عندهم نمیدانند باین نفوس قدسیه ایشان در این چیزها محتاج بنظر باشند

این مقصود است که در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند و در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند

معنی مقصود لیکن آن که لالت مقصود نباشد چون ناطق در حالتیکه علم
شخص انسان باشد فصل مفرد بر قسم است هم و کلامه ادات بر که معنی لفظ
مفرد اگر تمام بود یعنی صلاحیت بر که محکوم علیه محکوم به شود و از این فرج
خوانند و در نحو حرف اگر معنی می تمام است پس خالی از انست که صلاحیت دارد
که محکوم علیه شود یا نه اگر ندارد آنرا که گوشت در نحو فعل اگر صلاحیت دارد آنرا
هم خوانند فصل لفظ مرکب بر دو قسم است تام و غیر تام تام آنست که سکو
بروی صحیح باشد یعنی چون کلمه بر آنجا سکوت کند مخاطب انتظار نباشد
ای بخلاف نظاری که با محکوم علیه باشد بی محکوم به و با محکوم به باشد
بی محکوم علیه مرکب تام اگر بی نفس متصل صدق کند باشد از خبر و قصیده خوانند
و این عمده است در باب تصدیقات اگر محتمل نباشد از انشا خوانند خواه
دالت کند بالذات بر طلب چون مودی و استقامت خواه دالت کند بر طلب
چون معنی و ترجی و تعجب ندانند مانند این بر معنی انشا خبر است محاوره
و غیر تام آنست که بری سکوت صحیح نباشد و این قسم میشود بر تفسیری
که در وی جزو دوم قید اول باشد خواه باضافت چون غلام زید و خواه

این مقصود است که در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند و در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند

این مقصود است که در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند و در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند

این مقصود است که در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند و در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند

بوصف چون حیوان ناطق و این عمده است در باب تصورات و ترکیب غیر
تفسیری چون فی الدار و خمسة عشر فصل ادراک معانی الفاظ مفرد
و ادراک معانی مرکبات غیر نامیه ادراک معانی مرکبات نامیه انشائیه
و ادراک معانی مرکبات موهومه ادراک معانی مرکبات مشکوکه مجموع
تصورات باشد و ادراک معنی خبر و قصیده تصدیق باشد از اینست مباحث
الفاظ چنانکه مناسب این مقام است چون تصدیق بوقوت بود و تصور ازین
جهت بیان احوال تصورات مقدم ششم بر بیان احوال تصدیقات فصل
هر چه در ذهن تصور شود اگر نفس تصوری مانع از وقوع شرکت بود برین کثیرین
آنها جز بی حقیقی خوانند چون زید و اگر نفس تصوری مانع از وقوع شرکت نباشد
بین کثیرین اگر اکل خوانند چون انسان هر یک از این کثیرین را افراد آن کلی
چیزی ضحانی وی خوانند و چیزی ضحانی شاید که چیزی حقیقی باشد چون
زید قیاس انسان شاید که کلی باشد فی نفسه لیکن چیزی اصنافی کلی دیگر باشد
چون انسان بقیاس چون فصل کلی چون قیاس کنیم با حقیقت افراد خود
با تمام حقیقت افراد خود باشد از خبر و حقیقت افراد خود باشد یا خارج

این مقصود است که در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند و در این کتاب
مفهوم و معنی را بیان کند
و در این کتاب مفهومی که در
کتاب دیگر بیان شده است
را تفسیر کند

کبری

این کتاب از قلم مبارک
عبدالله بن محمد بن
نعمان بن محمد بن
نعمان بن محمد بن

[illegible]

مجلس فیروز آباد

۱۴
کبری

[illegible]

مفهوم کلیه اسم فعل و حزن و معرب منصرف مانند آن فصل چون
فارغ شدیم از مباحث تصورات شروع کردیم در تصدیقات همچنانکه
در تحصیل تصورات نظریه محتاج بودیم به چیز یکی بیان موصل بقصود
دیگر که آن قول شارح است باقسام خود که آن معارف را بر این است دیگر
بیان کلیات خمس که قول شارح از آن کتب همچنان در اصل تصدیقات
نظریه محتاج ایم به چیز یکی بیان موصل بتصدیق دیگر که آن حجت است
باقسام خود و دیگری بیان فضا یا که حجت از آن مرکب شود ناجا است
که بیان مباحث قضایا مقدم باشد بر مباحث حجت پس میگویم که
قضیه قولی شش است که صحیح باشد تصدیق و تکذیب قابل نمی و قضیه
معنی مرکب باشد از چهار چیز محکوم علیه محکوم به نسبت حکم یا بنی
یا بسبب فرق میان نسبت حکمیه حکم در صورت شک ظاهری شود که
در اینجا نسبت حکمیه شش است و حکمیت زیرا که شک مدعی است و
حکم نیست قضیه بر سه قسم است شرطیه متصله شرطیه منفصله زیرا که
محکوم علیه محکوم به در قضیه اگر منفرد باشد یا حکم منفرد باشد آن قضیه حکمیه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

بگویند که این کلام در حدیث آمده است که هر کس در حق دیگری قسم بخورد و آن را بجا نیاورد...

خوانند خواه موجب باشد چون زید قائم است خواه سالب چون زید است
نیست اگر محکوم علیه محکوم به بفروارد حکم مفروض باشد که قضیه را خطیه
خوانند پس اگر حکم انفصال است شرطیه متصل خوانند خواه موجب چنانکه گوی
اگر آفتاب برآمده باشد روز موجود است خواه سالب چنانکه گوی نیست
اگر آفتاب برآمده باشد شب موجود باشد اگر حکم انفصال است کن
قضیه یا شرطیه منفصله خوانند خواه موجب چنانکه گوی که این عدد زوج
باشد یا فرد خواه سالب چنانکه گوی نیست چنانکه این عدد زوج باشد
این قسم بتساوی اطلاق کلیه مقصده و منفصله بر موجبات ظاهر است
و بر سوابق بواسطه آنکه مناسب است با موجبات در اطراف فصل
محکوم علیه را در قضیه حلیه موضوع خوانند و محکوم به را محمول آن لفظ
که دلالت کند بر نسبت حکمی حکم معانی را را بطه خوانند چون لفظ بود
زید بود قائم و لفظ است که زید قائم است و حرکت کسر که در زید
و بر بالجملة هر چه دلالت کند بر رابط میان موضوع و محمول آن را
را بطه گویند و در قضیه شرطیه محکوم علیه را مقدم و محکوم به را تالی

بگویند که این کلام در حدیث آمده است که هر کس در حق دیگری قسم بخورد و آن را بجا نیاورد... کبری

بگویند که این کلام در حدیث آمده است که هر کس در حق دیگری قسم بخورد و آن را بجا نیاورد...

خوانند فصل موضوع اگر در قضیه حلیه جزئی حقیقی باشد کن قضیه را
شخصیه خوانند چون زید نویسنده است و زید نویسنده نیست و اگر
کلی باشد پس اگر بیان کیت از ذکر کرده اند آن قضیه را بطه خوانند چون
انسان نویسنده است و انسان نویسنده نیست و اگر بیان کیت
افراد کرده اند آنرا قضیه محصوره خوانند و این چهار قسم است موجب
کلیه سالب کلیه موجب جزیه سالبه جزیه فصل قضایای شخصی در علوم
معتبر نیست و قضیه مطلقه در قوت محصوره جزیه است پس قضایای معتبره
در علوم حکمیه محصورات اربعه است فصل حروف سلب قضیه چون خبر
محمول شود آن قضیه را سلب خوانند چون زید نویسنده است
و اگر خبر نشود آنرا محصوره خوانند چون زید نیست فصل نسبت
محمول با موضوع خواه با بیجا خواه سلب شاید که ضروری باشد یعنی
متخیل الانفاک باشد کن را قضیه ضروری مطلقه خوانند چون کل
انسان حیوان یا ضروری و لا تشی من الانسان سحر بالضروره و شاید
که سلب ضرورت از هر دو طرف باشد آن را ممکنه خاصه خوانند

بگویند که این کلام در حدیث آمده است که هر کس در حق دیگری قسم بخورد و آن را بجا نیاورد... کبری

است برای
آن اول و سومی باب
و غیره و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است
و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است

احتیاج اقتضا می‌کند که او را با هر دو طرف نسبت باشد تا با وسط و
نسبت میان موضوع مطلوب محمول آن معلوم شود و اگر از اول و
خواند چنانکه موضوع مطلوب را صغر خوانند و محمول وی را اکبر
و جدا و وسط اگر محمول شود اصغرا و موضوع شود اکبر از شکل اول
خوانند و اگر عکس این باشد از آن شکل ابع خوانند و اگر محمول شود
هر دور آنرا شکل ثانی خوانند و اگر موضوع باشد هر دور آنرا شکل
ثالث خوانند فصل شکل اول از شرط اتاج آن است که صغری ی
یعنی قضیه که شتم بر اصغرست موجب باشد تا از او اصغر در وسط
سندج شود و دیگری وی یعنی قضیه که شتم بر اکبرست کلیه باشد تا
اکم از او وسط مقدی با صغر شود یعنی پس صغری شکل اول همیشه جواب
باشد و دیگری وی کلیه ضرب نتیجه وی چهارست اول موجبین
کلیتین نتیجه موجب کلیه باشد دوم موجب جزیه صغری یا موجب کلیه
کبری نتیجه موجب جزیه باشد سوم موجب کلیه صغری یا سالبه کبری
نیمه سالبه کلیه باشد چهارم موجب جزیه صغری یا سالبه کلیه کبری
و اینها در آن کتاب مذکور است

است برای
آن اول و سومی باب
و غیره و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است
و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است
و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است

است برای
آن اول و سومی باب
و غیره و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است
و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است

سالبه جزیه باشد شکل اول نتیجه محصورات اربعه است و شرط
شکل ثانی آن است که مقدمه شین وی مختلفین باشد و احباب سلب
یعنی یکی موجب باشد و دیگری سالبه و دیگری وی کلیه باشد و ضرب
نتیجه وی نیز چهارست اول موجب کلیه صغری و سالبه کلیه کبری چنانکه
همه چیز است و هیچ از آن نیست پس هیچ از آن است دوم
عکس این چنانکه هیچ از آن نیست و همه از آن است پس هیچ از آن
آن نیست سوم موجب جزیه صغری و سالبه کلیه کبری چنانکه بعضی
است پس هیچ از آن نیست پس بعضی از آن است چهارم سالبه جزیه
صغری و موجب کلیه کبری چنانکه بعضی از آن نیست و همه از آن است
بعضی از آن است پس نتیجه شکل نیست الا سالبه اکلیه و اما جزیه
شرط شکل ثالث آن است که صغری وی موجب باشد و دیگری از مقدمه
وی کلیه باشد و ضرب نتیجه وی شش است نتیجه احباب بی شش
و اینها در آن کتاب مذکور است

است برای
آن اول و سومی باب
و غیره و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است
و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است
و این نیز لازم
نیاید از آن جهت که
همه چیز در این باب
در اول و سومی است

[illegible]

چون کل انسان را خلق
و بعضی را بندگان از ایشان
و بعضی را برتری چون بعضی را
و بعضی را برتری چون بعضی را

جملہ انبات
درست و صحیح
در معین
حق است
مقامی خود
بازگشت
نوریت از
توسعه

استدلال و در این باب
فلا فصلی آدم را بعلو فایه
و نسبت آن بعباد
السلام من سلک طریقی
و مذکور از زمان گذشتی
المعبره بعد از طر و ضمایه
سند مضامین الیه بقدر
ارادت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى بن جعفر السمرقاني

Handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is partially legible and appears to be a list or index of items.

الرحمن الرحيم
والمؤمنين
والذين آمنوا
والذين هم
عليهم
والذين هم
عليهم

[illegible]

كالحیوان بالنسبة إلى الإنسان والفرس وهو الجنس
 ويرسم بأنه كل مقول على كثيرين مختلفين بالحقائق في
 جواب ما هو أو ما مقول في جواب ما هو بحسب الشركة
 والخصوصية معا كالإنسان بالنسبة إلى زيد عمرو وغيرهما
 وهو النوع ويرسم بأنه كل مقول على كثيرين مختلفين
 بالعدم دون الحقيقة في جواب ما هو أو ما مقول في
 جواب ما هو بل مقول في جواب أي شيء هو في أنه وهو الـ
 بين الثنوع ما يشاركه في الجنس لناطق بالنسبة إلى الإنسان
 وهو الفصل ويرسم بأنه كل يقال على الشيء في جواب أي شيء
 هو في ذاته أو ما العرضي فهو ما إن يتغير انفعالاً عن الماهية
 وهو العرض اللازم ولا يتغير وهو العرض المطلق وكل واحد
 منهما ما إن يختص بحقيقة واحدة وهو الخاصة كالضاحك
 بالقرعة أو بالفعل للإنسان يرسم بأنها كية يقال على
 ما تحت حقيقة واحدة فقط ولا عرضيا وما إن يعم صفة

[illegible]

حق انصاف از من
 نمی آید اگر چه که در میان این
 روز از دست مردم چنان
 تافتن و بگماریات و
 رها نموده اند و در این
 تا که شورش و آشوب
 است و در این روز
 می آید که در این
 روز و در این
 روز و در این

[illegible]

فوق واحد وهو العرض العام كالتعريف بالقوة أو الفعل
للإنسان وغيره من الحيوانات يرسم بأنه كل يقال على ما
تحت حقائق مختلفة فلا عرضيا القول لشارح الحد
قوله ال على ماهية الشيء وهو الذي يتركب عن جنس
الشيء وفصل القريين كالحيوان الناطق بالنسبة إلى
الإنسان هو الحد التام والحد الناقص هو الذي يتركب
من جنسه البعيد وفصل القريب كالجسم الناطق بالنسبة
إلى الإنسان الرسم التام وهو الذي يتركب عن الجنس
القريب للشيء وخاصته اللازمة كالحيوان الضاحك في
تعريف الإنسان الرسم الناقص يتركب عن عرضيات
تختص جملة بالحقيقة واحدة كقولنا في تعريف الإنسان
أنه ماش على قدمي عريض الأظفار بأذى البشر المستقيم
القائمة ضاحك بالطبع القضاء القضية هي قول يصح
أن يقال لقائل أنه صادق فيه وكاذب فهو إما محمية كقولنا

ایک

[illegible]

خط مشهور بود
از کلاه بنیبه
انجام در شکل از
جلو آمدن و در راه
بسیار از او شمرده
۵۰
کتاب خط مشهور

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

[illegible]

18. 10. 1904. 10. 10. 1904.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

كتاب التلخيص

في بيان ما لا يخرج من ذلك المفعول عنه التزام كدلالته

الانسان على قائل العلم فصل في الدال بالمطابقة ان

قصد مجزئته و لالة على جزء معناه فهو مركب كرامى السهم

ولا فهو مفرد فان لم يصح لان قصد مجزئته فهو اداة و

ان صلح له فان دل بمبدأه التصريفة على زمان معين

من الازمنة الثلاثة فهو كلمة اى فعل وان لم يتدل فهو

اسم وجنثتان ان يكون معناه واحدا وكثيرا فان كان

واحدا فان تعين ذلك المعنى ولم يكن ضميرا واسما اشار

ومعهودا كانت وهذا الرجل يسمى علما وان لم يتعين

فتواطيا ان كان حصوله في كل الافراد على السواء كالانسان

والفرد ومشككا ان كان حصوله في البعض او فى اول و اخر

من الاخر كالوجود بالنسبة الى الواجب والممكن وان كان

كثيرا فاكثر وضع لتلك المعاني على السوئية فهو مشترك

على

كتاب التلخيص

في بيان ما لا يخرج من ذلك المفعول عنه التزام كدلالته

الانسان على قائل العلم فصل في الدال بالمطابقة ان

قصد مجزئته و لالة على جزء معناه فهو مركب كرامى السهم

ولا فهو مفرد فان لم يصح لان قصد مجزئته فهو اداة و

ان صلح له فان دل بمبدأه التصريفة على زمان معين

من الازمنة الثلاثة فهو كلمة اى فعل وان لم يتدل فهو

اسم وجنثتان ان يكون معناه واحدا وكثيرا فان كان

واحدا فان تعين ذلك المعنى ولم يكن ضميرا واسما اشار

ومعهودا كانت وهذا الرجل يسمى علما وان لم يتعين

فتواطيا ان كان حصوله في كل الافراد على السواء كالانسان

والفرد ومشككا ان كان حصوله في البعض او فى اول و اخر

من الاخر كالوجود بالنسبة الى الواجب والممكن وان كان

كثيرا فاكثر وضع لتلك المعاني على السوئية فهو مشترك

على

[illegible]

[illegible][illegible]

[Faint handwritten Arabic script at the bottom of the page]

عن مشاركه في جنس قريب بعيدان مزية عند في جنس
 بعيدا الخراج عن الشيء ان متغير انفا كما عند في جنس
 والا فهو عرض مفارق واللازم قد يكون لازما للوجود
 كالسواد للجشبي ولازما للمساهية كالزوجة للانثيين
 اما بين هو الذي لا يفتقر لقولنا لانه كالقرية للوا
 واما غير بين هو الذي يفتقر به كالحادث للعالم
 العرض لمفارقا ما سرير الزوال كحمره الخجل وصفرة الوجه
 واما بطيئة كالعشق وكل واحد من اللازم المفارق فهو
 ان اخصن بافراد حقيقة واحدة فهو الخاصة وترسم بانها
 كلية صادقة على افراد حقيقة واحدة صدق اعضاها
 كالضحك بالقوة او بالفعل والا فهو عرض عام ويرسم
 بانه كل صادق على افراد حقيقة واحدة وغيرها صدقا
 عرضيا كما لما في فصل لكلين متساويان ان
 صادق كل منها على كل ما يصدق عليه لا خوكا لانتا

ميزان المنطق

عن مشاركه في جنس قريب بعيدان مزية عند في جنس
 بعيدا الخراج عن الشيء ان متغير انفا كما عند في جنس
 والا فهو عرض مفارق واللازم قد يكون لازما للوجود
 كالسواد للجشبي ولازما للمساهية كالزوجة للانثيين
 اما بين هو الذي لا يفتقر لقولنا لانه كالقرية للوا
 واما غير بين هو الذي يفتقر به كالحادث للعالم
 العرض لمفارقا ما سرير الزوال كحمره الخجل وصفرة الوجه
 واما بطيئة كالعشق وكل واحد من اللازم المفارق فهو
 ان اخصن بافراد حقيقة واحدة فهو الخاصة وترسم بانها
 كلية صادقة على افراد حقيقة واحدة صدق اعضاها
 كالضحك بالقوة او بالفعل والا فهو عرض عام ويرسم
 بانه كل صادق على افراد حقيقة واحدة وغيرها صدقا
 عرضيا كما لما في فصل لكلين متساويان ان
 صادق كل منها على كل ما يصدق عليه لا خوكا لانتا

عن مشاركه في جنس قريب بعيدان مزية عند في جنس
 بعيدا الخراج عن الشيء ان متغير انفا كما عند في جنس
 والا فهو عرض مفارق واللازم قد يكون لازما للوجود
 كالسواد للجشبي ولازما للمساهية كالزوجة للانثيين
 اما بين هو الذي لا يفتقر لقولنا لانه كالقرية للوا
 واما غير بين هو الذي يفتقر به كالحادث للعالم
 العرض لمفارقا ما سرير الزوال كحمره الخجل وصفرة الوجه
 واما بطيئة كالعشق وكل واحد من اللازم المفارق فهو
 ان اخصن بافراد حقيقة واحدة فهو الخاصة وترسم بانها
 كلية صادقة على افراد حقيقة واحدة صدق اعضاها
 كالضحك بالقوة او بالفعل والا فهو عرض عام ويرسم
 بانه كل صادق على افراد حقيقة واحدة وغيرها صدقا
 عرضيا كما لما في فصل لكلين متساويان ان
 صادق كل منها على كل ما يصدق عليه لا خوكا لانتا

والناسق وبينهما عموم وخصوص مطلقا ان صدق
 احدهما على كل ما صدق عليه لا خور من غير عكس كل
 كالحیوان والانسان وبينهما عموم وخصوص من جهة
 صدق كل واحد منهما على بعض ما صدق عليه لا خور فقط
 كالحیوان والابيض بينهما متباينان لم يصدق شي منهما
 على شي مما يصدق عليه لا خور كالحیوان والشجر فصل الجزئي
 كما يصدق على المعنى المذكور ويسمى جزئيا حقيقيا مكثدا
 يصدق على كل خص تحت اسم ويسمى جزئيا اضافيا فصل
 النوع كما يصدق على ما ذكرناه ويسمى نوعا حقيقيا فكذا
 يصدق على كل ما يقال عليها وعلى غيرها جنس في
 جواب ما هو قولنا او ليا ويسمى نوعا اضافيا ومراتبه اربع
 لانه اما اعم الانواع وهو العالي كالجسم واخصها وهو
 السافل كالانسان يسمى نوع الانواع اواعم من السافل و

الانسان	الحيوان	الجسم
الانسان	الحيوان	الجسم
الانسان	الحيوان	الجسم

عن مشاركه في جنس قريب بعيدان مزية عند في جنس
 بعيدا الخراج عن الشيء ان متغير انفا كما عند في جنس
 والا فهو عرض مفارق واللازم قد يكون لازما للوجود
 كالسواد للجشبي ولازما للمساهية كالزوجة للانثيين
 اما بين هو الذي لا يفتقر لقولنا لانه كالقرية للوا
 واما غير بين هو الذي يفتقر به كالحادث للعالم
 العرض لمفارقا ما سرير الزوال كحمره الخجل وصفرة الوجه
 واما بطيئة كالعشق وكل واحد من اللازم المفارق فهو
 ان اخصن بافراد حقيقة واحدة فهو الخاصة وترسم بانها
 كلية صادقة على افراد حقيقة واحدة صدق اعضاها
 كالضحك بالقوة او بالفعل والا فهو عرض عام ويرسم
 بانه كل صادق على افراد حقيقة واحدة وغيرها صدقا
 عرضيا كما لما في فصل لكلين متساويان ان
 صادق كل منها على كل ما يصدق عليه لا خوكا لانتا

عن مشاركه في جنس قريب بعيدان مزية عند في جنس
 بعيدا الخراج عن الشيء ان متغير انفا كما عند في جنس
 والا فهو عرض مفارق واللازم قد يكون لازما للوجود
 كالسواد للجشبي ولازما للمساهية كالزوجة للانثيين
 اما بين هو الذي لا يفتقر لقولنا لانه كالقرية للوا
 واما غير بين هو الذي يفتقر به كالحادث للعالم
 العرض لمفارقا ما سرير الزوال كحمره الخجل وصفرة الوجه
 واما بطيئة كالعشق وكل واحد من اللازم المفارق فهو
 ان اخصن بافراد حقيقة واحدة فهو الخاصة وترسم بانها
 كلية صادقة على افراد حقيقة واحدة صدق اعضاها
 كالضحك بالقوة او بالفعل والا فهو عرض عام ويرسم
 بانه كل صادق على افراد حقيقة واحدة وغيرها صدقا
 عرضيا كما لما في فصل لكلين متساويان ان
 صادق كل منها على كل ما يصدق عليه لا خوكا لانتا

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

الشيخ الميرزا محمد باقر
ابن ميرزا محمد باقر
ابن ميرزا محمد باقر
ابن ميرزا محمد باقر

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

بعضی از اینها را که در بعضی از کتب آمده است و بعضی از آنها را که در بعضی از کتب دیگر آمده است و بعضی از آنها را که در بعضی از کتب دیگر آمده است و بعضی از آنها را که در بعضی از کتب دیگر آمده است

میزان

نقد خرد صدق یعنی طرف انسان
 صدق یعنی انسان یعنی طرف حق
 انسان یعنی طرف خدا که ظاهر حق
 حق یعنی علم خود برهان بیان الهی
 علی الظاهر و الا طبیعه ما علمانی
 العظام المستطوعه فی العلم و الطبیعه
 الهی کما انکرا علی الظاهر و الطبیعه
 طبیعه است و نیست نهما و نه یکی
 مان الطبیعه یعنی ظاهر و باطن
 ظاهر و باطن که یکی است و یکی
 ظاهر و باطن که یکی است و یکی
 ظاهر و باطن که یکی است و یکی

قولوا انتم الذين اتيكم الله بالبينات فان كنتم امة واحدة لكانتم بالبينات
 التي اتيكم الله بالبينات فان كنتم امة واحدة لكانتم بالبينات التي اتيكم الله بالبينات

۱۱
 مبدان المنطق
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

Handwritten manuscript page from the 'Mushaf al-Furqan' (Quran). The text is written in Arabic script, likely Maghrebi or Andalusian style, on aged parchment. The page features several lines of text, some of which are enclosed in decorative borders. A prominent circular stamp or seal is visible near the center-right, containing the number '٤٦'. The ink shows signs of age and wear.

في ليلة القدر من الفجر والضحى
والعصر والمغرب والليل

[illegible]

منا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الا صابع مادام كانت الادغامات من سالبة مشروطة عامة
 وموجبة مطلقة عامة العرفية الخاصة وهي العرفية
 العامة مع قيد الادغام بحسب الذات وهي ان كانت
 موجبة فتركيبها من موجبة عرفية عامة وسالبة مطلقة
 عامة وان كانت سالبة فتركيبها من سالبة عرفية عامة وموجبة مطلقة عامة
 ومثالها قد مر الوجودية اللازمة وهي المطلقة مع قيد اللا ضرورة
 بحسب الذات اللازمة عبارة عن ممكنة عامة فالوجودية
 اللازمة ان كانت موجبة كقولنا كل انسان ضاحك بالفعل لا
 بالضرورة فهو موجبة مطلقة عامة وسالبة ممكنة عامة وان كانت
 سالبة كقولنا لا شيء من الانسان بضاحك بالفعل لا
 بالضرورة فمن سالبة مطلقة عامة وموجبة ممكنة
 عامة الوجودية الدائمة وهي المطلقة العامة مع قيد
 الادغام بحسب الذات وهي سواء كانت موجبة او
 سالبة فمن مطلقتين عامتين احدهما موجبة والاخرى

[illegible][illegible]

سألته ومثاله لما أمر الوقتية وهي التي يحكم فيها
بضرورة ثبوت المحمول للموضوع أو سلبه عنه في وقت
معين من أوقات وجود الموضوع مقيداً بالادوام
بحسب الذات التي كانت موجبة كقولنا بالضرورة
كل قمر يخسف وقت حيلولة الأرض بينه وبين الشمس
لأدائماً فمن موجبة وقتية مطلقة وسالبة مطلقة
عامة وإن كانت سالبة كقولنا بالضرورة ورقة لا شيء من
القمر يخسف وقت التربع لأدائماً فمن سالبة وقتية
مطلقة وموجبة مطلقة عامة للنشئة وهي التي يحكم
فيها بضرورة ثبوت المحمول للموضوع أو سلبه عنه في
وقت غير معين من أوقات وجود الموضوع مع قيد
الادوام بحسب الذات وهي إن كانت موجبة كقولنا
بالضرورة كل إنسان متنفس في وقت ما لأدائماً فمن
موجبة منتشرة مطلقة وسالبة مطلقة عامة وإن كانت

[illegible]

۱- در بیان احوال و حال
 ۲- در بیان احوال و حال
 ۳- در بیان احوال و حال
 ۴- در بیان احوال و حال
 ۵- در بیان احوال و حال
 ۶- در بیان احوال و حال
 ۷- در بیان احوال و حال
 ۸- در بیان احوال و حال
 ۹- در بیان احوال و حال
 ۱۰- در بیان احوال و حال

[illegible]

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

[illegible]

[illegible]

بالإيجاب والسلب بحيث يقتضى لذاته ان يكون
احدهما صادقة والاخرى كاذبة ولا يتحقق به القضيتين
الا بالاتحاد النسبة الحكيمية بينهما فصل في العكس
المستوى وهو عبارة عن جعل احد طرفي القضية مكان
الاخر مع بقاء الصدق الكيفية فاما الكمية فلا يبقى
في الموجبات لانها لا تنعكس كلية لاحتمال كون المحمول
عم من الموضوع كقولنا كل انسان حيوان فلا تنعكس كلية
لكن بقولنا كل حيوان انسان واما السالبة فتنعكس
كلية كقولنا لا شئ من الانسان عجوز لانه يصدق لا شئ
من العجوز بانسان كلية فصل في عكس النقيض هو
عبارة عند المتقدمين عن تبديل كل من طرفي
القضية بنقيض الاخر مع بقاء الصدق والكيف كما
يقال في كل انسان حيوان كل لا حيوان لا انسان ونحو
المتأخرين عبارة عن جعل نقيض الثاني في الجزء الاول

تولید می نمایند
انتقال از این اثر
از من قشطن
مخالله داد فیض
عادل نامی و جلیه
صدق حاج میرزا
علاک کفر کس
زنت

على انصاف
 من كل احد في كل
 وكن تفتقر منته
 فاحذر من جوارحه
 على تفتقر منته
 من كل احد في كل
 انصاف من كل احد
 انصاف من كل احد
 وكن تفتقر منته
 فاحذر من جوارحه
 على تفتقر منته
 من كل احد في كل
 انصاف من كل احد
 انصاف من كل احد

میزان المنطق

هذه الاسل
 ان الحسن كرا
 نكس النضون
 كل انسان يوان
 هاني ما يوان
 انسان ما يوان
 " قتل على قاتل
 على كل انسان
 نكس النضون
 كون كل انسان
 كس النضون
 انسان ما يوان

قوتیست که میباید که در این
 بهر دو طرف از این دو طرف
 قوتیست که میباید که در این
 بهر دو طرف از این دو طرف

عين الاول لثان مع مخالفة الاصل في الكيف موافقة
والصدق كما يقال في كل انسان حيوان لاشئ مما
ليس بحيوان بالانسان الفرق بينهما يعرف في المطولات
فصل في القياس وهو قول مؤلف من قضايا متبع
سلمت زم عنه لذاته قول اخر وهو استثناء ان كان
عين النتيجة ونقيضها مذكورة فيه بالفعل كقولنا كلما
كانت الشمس طالعة فالنهار موجود لكنه طالعة فالنهار
موجود فالنتيجة وهي فالنهار موجود مذكورة بينهما
فيه لو قلت لكن ليس بموجود ينتج انها ليست بطالعة
فنتقيضها وهو انها طالعة مذكورة فيه واقتضى ان لم يكن
لذلك كقولنا كل انسان حيوان كل حيوان حساس
فكل انسان حساس فليست النتيجة ولا نقيضها مذكورة
فيه بالفعل اذا عرفت هذا فنقول ان موضوع النتيجة
الاقتضى يسمى صغرى وهو لها الكبر القضية التي فيها الاصغر

[illegible]

[illegible]

از این کتاب که در میان ماست و از آنکه در میان ماست
و از آنکه در میان ماست و از آنکه در میان ماست
و از آنکه در میان ماست و از آنکه در میان ماست
و از آنکه در میان ماست و از آنکه در میان ماست

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

[illegible][illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

18

التصديق لا فهم. وتذكرة لمن اراد ان يتذكر من
ذوي الافهام. ^{سليم} الولد الاعز الحفي الحري بالاكرام ^{سليم} يمي
حبب الله عليه التحية والسلام لانك له من التوفيق
قوام. ^{ومن} التأييد عصام. ^{وعلى} الله التوكل ولا عصا
القسم ^{لا قول} في منطق مقدمة العلم ان كان

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

...

آه ای شایسته که بفرستد
از این شهر که در این شهر

[illegible][illegible]

نویسند و بعد از آنکه در این کتاب
در این کتاب است و در این کتاب
در این کتاب است و در این کتاب

مجلس العلماء
بمكة المكرمة
الطبعة الأولى
١٣٢٥ هـ

سید الشهدا

بیت بیست و نهم در بیان
آنکه از کتب معتبره و از اهل
تقدم و برهان است

ثم ولا بد فيه من
 ولو تقديره
 الدلالة على خبر
 ناقص تقييداً
 من الدلالة بحياة
 سم والافادة
 ضاعاً علماً
 وان تفاوت
 كل واحد
 فنقول ليس
 المفهوم ان
 فكل متنع

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب
بن عبدالمطلب بن عبدالمطلب

درود بر خواجه مبارک است

[illegible]

۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰

[illegible]

عقل ان دافعل ابار الله و
شده تو مناسبت همی است چو که
چهارم از این تصدیق بر حق است

تفسير مدلول اللفظ التصديقات القضية قول
 يحتمل الصدق والكذب فان كان الحكم فيها بثبوت
 لشيء او نفيه عند فخلية موجبة او سالبة وبملي المحكوم عليه
 موضوعا والمحكم به محموله والدال على النسب رابطة
 قد استعير لها هو والاشراطية ويسمى الجزء الاول مقدما
 والثاني تاليا والموضوع ان كان شخصا سميت القضية
 شخصية ومخصوصة وان كان نفرا الحقيقة فطبيعية
 الا فان بين كمية الافراد كذا وبعضها فمخصوصة كلية او
 جزئية وقابله البيان سورا ولا فهملة وتلازم الجزئية
 ولا بد في الموجبة من جوا الموضوع محققا وهي الخارجية
 او مقدار الحقيقة او دكفا لان هبة وقد يجعل
 حرف السلب جزء من جزء فتسمى معدلة ولا فخصلة

وقد يصرح بكيفية النسبة فوجهة والا فمطلقة ومأبه
 البيان جهة فان كان الحكم فيه بضرورة النسبة مادام
 ذات الموضوع موجودا فضرورية مطابقة او مادام وصفه
 فمشرطة عامة او في وقت معين فوقية مطلقة او
 غير معين فمنتشرة مطلقة او بداهة مادام الذات
 فدلالة مطلقة او مادام الوصف فعرفية عامة او بفعليتها
 فمطلقة عامة او بعد ضرورة خلافا فممكنة عامة
 فهذه بسائط وقد يقيد العامتان والوقتيان المطلقتان
 بالادوام الذي فيسمى مشرطة الخاصة والعرفية
 الخاصة والوقفية والمنتشرة وقد يقيد المطلقة العامة
 باللا ضرورة الذاتية فيسمى الوجودية للا ضرورة وبالادوام
 ويسمى لوجوية الادامة وقد يقيد الممكنة العامة

الصدق	الصدق	الصدق	الصدق
الصدق	الصدق	الصدق	الصدق
الصدق	الصدق	الصدق	الصدق
الصدق	الصدق	الصدق	الصدق

هذا هو اللفظ التصديقات القضية قول
 يحتمل الصدق والكذب فان كان الحكم فيها بثبوت
 لشيء او نفيه عند فخلية موجبة او سالبة وبملي المحكوم عليه
 موضوعا والمحكم به محموله والدال على النسب رابطة
 قد استعير لها هو والاشراطية ويسمى الجزء الاول مقدما
 والثاني تاليا والموضوع ان كان شخصا سميت القضية
 شخصية ومخصوصة وان كان نفرا الحقيقة فطبيعية
 الا فان بين كمية الافراد كذا وبعضها فمخصوصة كلية او
 جزئية وقابله البيان سورا ولا فهملة وتلازم الجزئية
 ولا بد في الموجبة من جوا الموضوع محققا وهي الخارجية
 او مقدار الحقيقة او دكفا لان هبة وقد يجعل
 حرف السلب جزء من جزء فتسمى معدلة ولا فخصلة

هذا هو اللفظ التصديقات القضية قول
 يحتمل الصدق والكذب فان كان الحكم فيها بثبوت
 لشيء او نفيه عند فخلية موجبة او سالبة وبملي المحكوم عليه
 موضوعا والمحكم به محموله والدال على النسب رابطة
 قد استعير لها هو والاشراطية ويسمى الجزء الاول مقدما
 والثاني تاليا والموضوع ان كان شخصا سميت القضية
 شخصية ومخصوصة وان كان نفرا الحقيقة فطبيعية
 الا فان بين كمية الافراد كذا وبعضها فمخصوصة كلية او
 جزئية وقابله البيان سورا ولا فهملة وتلازم الجزئية
 ولا بد في الموجبة من جوا الموضوع محققا وهي الخارجية
 او مقدار الحقيقة او دكفا لان هبة وقد يجعل
 حرف السلب جزء من جزء فتسمى معدلة ولا فخصلة

الصدق	الصدق	الصدق	الصدق
الصدق	الصدق	الصدق	الصدق
الصدق	الصدق	الصدق	الصدق
الصدق	الصدق	الصدق	الصدق

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

توضیح
برای هر کس که می خواهد
از این کتاب استفاده کند
باید بداند که این کتاب
فقط برای کسانی است که
در علم طب و جراحی
تسلط دارند و می توانند
از این کتاب برای
درمان بیماران استفاده
کنند. این کتاب را
فقط برای کسانی که
در علم طب و جراحی
تسلط دارند و می توانند
از این کتاب برای
درمان بیماران استفاده
کنند.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and a vertical crease near the right edge. There is no text or other markings on the page.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

تهدیب
ع
مقول السند
مطلی النبی
مطلی الجبل
اخران ۱۳
ع
برای
ان علم
لعم
بنی
برای
ایک
ع
بنی

البرهان ای الطریق الی الوقوف علی الحق والعلیه وهو بالمقاصد اشبه فقط

منطق منظوم

بسم الله الرحمن الرحیم

سرانجام نهاده در جوابی چون با خاتم که در پیش بیا پیوست منغمه سرائی او تمام عالم هستی ظلال نامهای او سپاسش گزینم بخشد مراد سیم انعامی فرو بردم بکام خوش و فلان ستاینده که باری بار بار بار بار باری بسیم بر ستاینه خواهد کرد کامل سکه برود و در دل شفاعت اندر آن میلان ستون کنند دل را به یاد و خلاص امت عاصی دو دو دله سوسی او بعد با آه و زاریا سواهی دست جستن بر در آن سرور زانو امام دانهای انبیا در سجده خشان بر و صلوات بی نیات با و از زمین سکین کزیشان آمده پیدایست نصرت نصرت چو این شکیبایی در پیش رانده بیاید بمال خود ز روی گروشم و روی برآورد قلب در صوفی در شوق انگیزه کنایه	ستایم و سپاس این نیایش بر خدا نام بر نام تو سن خادم سوسی شکر خاتم ز تاثیرات اسمایش بود نظم و نسق هر سو بانگ دستهای رخت حمد و شکر افکنم و هر گوست مقبولی این جمله سرانگین و درودی می دهیم و بکمال سوار بر آن بر خشان شفاعت خشان و در بار نه و آن جان را یکی سازد بکمال جان دل ستون بهنگامیکه دل کرده هر یک شود ناسی بشود دست در ستون و نیکیهای اعمالش چو دست چرب گرد بر سر کشان بپایند که نام نایش باشد محمد اندرین عالم که انیم خوشه چین باشد ز کافران پس از حمد و درود این بنده بپایستی گوید ز دست حضرت توفیق باری شکر خاتم چو اتصال خود گویم چه قدر علم انکارم که انبای زنده به هر خوشترین عجبیده	بر از جمل مرکب بخورده چرخ خف زین کسی هرگز نبرد که او در نور بهر علم آید که طبع سوسی ایجا عبارت آمده ماکل برای طالبان علم این ایات می گویم نو ختم بر اکثر گزینم کرد و وارم نو ختم حاشیه بر شرح حمد الله و در صدا یکی یک روز بر اخبار و هم آیات بجانی ز تعلیمی یکی در بندگی شخصی آوردم برین بی درستی و ناساعد طبع شد قاصد درین دو جا در خطه خواستم تحریر درین بود این فن میزان بهر حفظ فکر و زبان طریق مستقیم کسب ناسعد و اساس پس این هر دو اگر بغیر حاصل شریعت مؤخر شد از ابواب تصور علم تحقیقی پس آن پنج اصل را یکی الفاظ و کلمات پس این بحث دلالالت را بجهت سه صورت اگر از روی وضعی باشد آنرا وضعی خوانند چون از لوح بشری باشد آنرا عقلی خوانند چون شوی از پس دیوار لفظ و زریاتی طابق و هم تخمین قسم سوم التزامیه طابق آنرا بنامند و اگر بر جزوی باشد یعنی از روی حیوان ناطق در سه معنی بخوانی التزامش بجهت میان زبان و اجنا قسم مفرد و قسم مرکب قسمی با بر	زنده از دور در دلالالت کلمات با و پانصد که هر درس و تدریس علوم در سه شایه چون حال حوادث از زبان نشین گفتم برین نظر قواعد بهر حفظ سهل می بودیم شرح پنج ایسا غوی آما زمین سکین تحقیق ست بر شرح وقایع هم بر آید و وقتی هم نو ختم در فرائض بود و طبع بنانی ثالث از تحریر شرح منبسط هم علاوه این همه شد التزام اختر مع شروع در مقصود از غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی اگر علت بود از آن بود تصدیق میرزا و اگر افکاری زید بود کسی درین میزان بجلیات خمس این تصور هم منوط آمد اندر محبت الفاظ و قیام آن خوانی دلالالت نسبتی باشد میان لفظ و معنی جمع این میزان بر بی محاش آن مانند و اگر عقل حاضر باشد آنرا عقلی نامند که گویند بود آنجا که عقلی خوانی اگر باشد دلالالت بر تمام معنی وضعی که درین تو تخمین فهم کل آن جزوی باشد و اگر باشد از موضوع که بر خارج لازم اگر در معنی داخل کنی کار است علمی اگر خواهی بخش لفظ بخش معنی وضعی
--	---	---	--

بصیرت

سرانجام نهاده در جوابی چون با خاتم که در پیش بیا پیوست منغمه سرائی او تمام عالم هستی ظلال نامهای او سپاسش گزینم بخشد مراد سیم انعامی فرو بردم بکام خوش و فلان ستاینده که باری بار بار بار بار باری بسیم بر ستاینه خواهد کرد کامل سکه برود و در دل شفاعت اندر آن میلان ستون کنند دل را به یاد و خلاص امت عاصی دو دو دله سوسی او بعد با آه و زاریا سواهی دست جستن بر در آن سرور زانو امام دانهای انبیا در سجده خشان بر و صلوات بی نیات با و از زمین سکین کزیشان آمده پیدایست نصرت نصرت چو این شکیبایی در پیش رانده بیاید بمال خود ز روی گروشم و روی برآورد قلب در صوفی در شوق انگیزه کنایه	ستایم و سپاس این نیایش بر خدا نام بر نام تو سن خادم سوسی شکر خاتم ز تاثیرات اسمایش بود نظم و نسق هر سو بانگ دستهای رخت حمد و شکر افکنم و هر گوست مقبولی این جمله سرانگین و درودی می دهیم و بکمال سوار بر آن بر خشان شفاعت خشان و در بار نه و آن جان را یکی سازد بکمال جان دل ستون بهنگامیکه دل کرده هر یک شود ناسی بشود دست در ستون و نیکیهای اعمالش چو دست چرب گرد بر سر کشان بپایند که نام نایش باشد محمد اندرین عالم که انیم خوشه چین باشد ز کافران پس از حمد و درود این بنده بپایستی گوید ز دست حضرت توفیق باری شکر خاتم چو اتصال خود گویم چه قدر علم انکارم که انبای زنده به هر خوشترین عجبیده	بر از جمل مرکب بخورده چرخ خف زین کسی هرگز نبرد که او در نور بهر علم آید که طبع سوسی ایجا عبارت آمده ماکل برای طالبان علم این ایات می گویم نو ختم بر اکثر گزینم کرد و وارم نو ختم حاشیه بر شرح حمد الله و در صدا یکی یک روز بر اخبار و هم آیات بجانی ز تعلیمی یکی در بندگی شخصی آوردم برین بی درستی و ناساعد طبع شد قاصد درین دو جا در خطه خواستم تحریر درین بود این فن میزان بهر حفظ فکر و زبان طریق مستقیم کسب ناسعد و اساس پس این هر دو اگر بغیر حاصل شریعت مؤخر شد از ابواب تصور علم تحقیقی پس آن پنج اصل را یکی الفاظ و کلمات پس این بحث دلالالت را بجهت سه صورت اگر از روی وضعی باشد آنرا وضعی خوانند چون از لوح بشری باشد آنرا عقلی خوانند چون شوی از پس دیوار لفظ و زریاتی طابق و هم تخمین قسم سوم التزامیه طابق آنرا بنامند و اگر بر جزوی باشد یعنی از روی حیوان ناطق در سه معنی بخوانی التزامش بجهت میان زبان و اجنا قسم مفرد و قسم مرکب قسمی با بر	زنده از دور در دلالالت کلمات با و پانصد که هر درس و تدریس علوم در سه شایه چون حال حوادث از زبان نشین گفتم برین نظر قواعد بهر حفظ سهل می بودیم شرح پنج ایسا غوی آما زمین سکین تحقیق ست بر شرح وقایع هم بر آید و وقتی هم نو ختم در فرائض بود و طبع بنانی ثالث از تحریر شرح منبسط هم علاوه این همه شد التزام اختر مع شروع در مقصود از غلطی غلطی غلطی غلطی غلطی اگر علت بود از آن بود تصدیق میرزا و اگر افکاری زید بود کسی درین میزان بجلیات خمس این تصور هم منوط آمد اندر محبت الفاظ و قیام آن خوانی دلالالت نسبتی باشد میان لفظ و معنی جمع این میزان بر بی محاش آن مانند و اگر عقل حاضر باشد آنرا عقلی نامند که گویند بود آنجا که عقلی خوانی اگر باشد دلالالت بر تمام معنی وضعی که درین تو تخمین فهم کل آن جزوی باشد و اگر باشد از موضوع که بر خارج لازم اگر در معنی داخل کنی کار است علمی اگر خواهی بخش لفظ بخش معنی وضعی
--	---	---	--

و اگر تمام بود منطق تصدیق است اجزایش
 هم اجزای نیز چون طلق را بود این راه
 پس این مفرد و مقسم هر یکی جزئی و کلی
 برایش جزئی که کلی شخصیت بی دارد
 چه انسان کان بود محمول بر ذی و بی
 چرا از ماهیت افراد خارج شد بود جزئی
 اگر خارج نباشد از جهان نامیده شود کلی
 کلی نوع و دوم جنس و مفصل است این جهت
 برپایخ از سوال بهوست از قول چه باشد
 که در جایی خصوص اشتراک این طبع می تابد
 پس آنرا جنس نامند و آن کلی بود صانع
 چه جزئی و اشتراک فانی میان شان نمی یابد
 بیاید در جواب ای شیء بومن الذاتی
 بعد الذات کان جوهر پیش بود طلق
 بگویندش برای این هم جنس قریب است
 تمام مشترک بعضی نه در دیگر است
 و اگر باشد متمیز فصل از انباز ماهیت
 بگو فصل بعد از جسم در انواع حیوانی
 پس از عرض بود مختص یک ماهیت نوعی
 که کلی عرضی محمول بر یک طبع می یابد
 در آن عرضی بود مثال چند از طبع و ماهیت
 امور عامه به تمام اشیا و ذوات امکان
 بود کلی عرضی صادق آید بر طبع چند
 بی لازم حال لاف کافک از ذوات ماهیت

که معنی دارد و اینست بخش مجزایان
 که تحقیق این گفته تعلیقاتی و میسره
 چه اصلا شرکت کلی بی دارد و جزئی
 اگر مشترک فانی کرد صادق بر ذوی کثر
 بسوی نیمه لاشی و واجب این چنین
 چه ضاحک است که بیرون است از حیوان مع این
 چه انسان چه حیوان است فانی بهر جزئی
 تمام طبع هر فردش بنام نوعی باشد
 سوال بهوست از کل حقیقت هر چه بود
 تمام طبع که مختص بود با شرکت صرفه
 با بیات معدوده بطرز ما هو الالاق
 و اگر باشد متمیز تمام مشترک دانسته
 که باشد معتبر در رخ جوهر نه بود عرضی
 اگر آن جنس بی در جواب جمله نوعی
 چه حیوان بهر پس این از جنس اشتراک
 چه جسم نامی از بهر حال و بی این
 که جنس قریب است آن بود فصل از بی
 پس این سه گونه را در عرف فانیات میگویند
 نباشد جنس یا مختص و با جوهر جنسی
 چه ضاحک است که بیرون است از حیوان مع این
 مراد در عرضش که در آن جمله تعبیر
 بخواندش بنام عرض عام از ذوی کثر
 طبع نوعی جنسی بر آن بود پدید
 چه بالقوه نگارنده روزنه لازم انسان

فصل در بیان ماهیت و جنس

چرا سود بهر ترکیب از اجزای خاص در جنسی
 چه جنس بی بیست و شصت و شصت و شصت
 معرفت قول شایع آن بود معلوم تصدیقی
 پس آن دوم میباش یکی باشد بنام ص
 بجنس خاصه یا بعضی خاصه دیگر
 چه در تحدید انسان آوری حیوان طلق را
 نقصانش بجنس ناقص آن را نام می یابد
 چه از جنس قریب و خاصه لازم موله باشد
 بحد تمام در جنس قریب قیما امراری
 چه جسم ضاحک بهر علم رسمی انسان
 چه در اولیا انسان شیء ذی ضحک می یابد
 خصوص قائل و طرفین از ذوی فقر و فق
 بود مطلق و ایقانی و جعلی و تقلیدی
 قضیه جمله باشد که چنانماست تصدیقی
 چه خالدهی سینه و یا عمر امشایان را
 بهیچین لایع کان گفته برای تو نشان داد
 بود محکوم بهایی در اخبارات شرطیه
 چه تقدیری بود حکمت درایش انفضالیه
 بخواندش حکم وصل نام انضالیه
 چه جنس من بود اعلی برین از یا خارج
 مثال آن همان باشد که در بابیات انسانی
 چو این باشد از ذوی کثر جنس اشتراک
 بود کلی علقه یا انفضالیه انضالیه
 به خصوصه بنامندش و اگر افتاد کلیش

مگر این گونه لازم را بگویم لازم صنفی
 چه بر سبب که کلیات غنیه حیث گوازد
بیان معرفت
 مرکب از خصوص فانیات شخصی باشد
 در از جنس قریب فصل از قریب است باشد
 فراهم کرده روی از طبعش جمله از اجزا
 چه جسم نامی که در حصول طلق انسانی
 چه با حیوان ضاحک فانی انسانی معرفت
 چه از جنس قریب و خاصه لازم موله باشد
 چه جسم نامی آری بهر علم صورت حیوان
 تصدیق تقریفا قضیه اقسام آن
 خبر کونند و نحو قضیه نام در سبب آن
 بکل اشتقاقی و مواطاتی و ترکیبی
 ثبوتی شیء جوهری بود یا فانی آن از ذی
 بام ربیع بعد خود نداری هیچ شک عیلا
 بود موضوع کان حکم است بر ذی حکم حلیه
 بود محکوم به محمول در اخبار حلیه
 اگر حکمی است بر تقدیر نیست نسبت دیگر
 و اگر حکم تناقی شد بخوانش انفضالیه
 پس این سه گونه را بدان کلی باشد حقیقیه
 باشد از یکم همچنان از خود دو انستی
 سوم کان در مقدم تالیش منع مخلوط
 از مویه بود ان شد نفیش اتفاقیه
 پس را باشد بیان است محمول از بی

دوم عرض غایب کان ماهیت توان ستن
 که نوع و جنس و فصل و عرض عام خاصه باشد
 که از نفیش بحد بگذرد و محمول تعلیلی
 دوم از آن مرکب بود از عرضی لازم
 به تمام نامند آن صنوع ذات می باشد
 اگر از جنس بعد و فصل از قریب است باشد
 نموده حرکت از حصولش از ذوی کثر
 بنامندش نام بر تمام آنرا که شد مای
 بر تمام ناقص انفضالی نام این نام خوانند
 از عرضیات محضه رهنه ناقص نمی آید
 مرکب از دو رخ و راست خطا اگر توان گفتن
 کمی نامت تصدیقش اگر بر ذی و فانی
 قضیه گواهی تعلیلی است که بهی و گم شکی
 برین تقدیر حلیه بود از ذوی حل شیئی
 نباشد از جنس حکم آن بود شرطیه و سبب
 مقدم آنکه بر ذی کرده آید حکم شرطیه
 پس این شرطیه بر دو گونه آید انضالیه
 چه در خواهی از دم از انفضالیه خواهم گفت
 چه خالده یا بود موجود یا بعد و مخرج
 بصدق که کذب می باشد منافات حقیقیه
 دوم کان در فانی مانع هیچ است اجزا
 چو این نادان بود با باب عجز و کثافت
 قضیه که بود موضوع بقدر بر جزیش
 اگر احوال آن باشد بنام محمول خوانند

فيه فنقول عمر في ان نقله العرف العام وشرعي ان نقله الشرع واصطلاحه
 ان نقله جمعه خاص الا باللفظ بالنسبة الى المعنى الاول حقيقة والى الثاني مجازا
 كان بالعكس فمتبادلة والمركب ان افاد معنى يصح السكوت عليه فتام وهو
 ان احتل الصدق والكذب بخبره قضية والا فانشاء فان افاد بالوضع طلب
 الفعل فامر مع الاستعلاء والتباس مع التساوي وقد عام مع الخمول والترك
 فهي والفرق واستفهام والا فتنبية ويدخل فيه التثنية صكدا فتعوا والتجى فكيف فقط
 والقسم والنداء والتجى ان لم يفتق فناقض فان كان احدهما قد لا لا حقيقة
 ولا فغيره والكل اما تمام حقيقة جرمية هو النوع الحقيقة وهو المقول
 علم متفقات الحقائق في جواب هو او جزئي وهو الذاتي فان كان تمام
 المشترك بين الانواع فجنس وهو المقول على مختلفات الحقائق في جواب ما هو
 فان كان تمام المشترك بين جميع انواعه المندرجة تحته فقريب والا فبعيد ان لم
 يكن تمام المشترك ففصل وهو المقول على الشيء في جواب اي شيء هو في ذاته
 فان يميز النوع عن مشاركا في الجنس لقريب فقريب والا فبعيد او
 خاص عنها فان اختص بحقيقة واحدة فخاصة وهو الكل العريض للمقول
 على حقيقة واحدة فقط والا فعرض عام وهو الكل العريض المقول على
 اكثر منها فان امتنع ان ينسب عن الماهية فلازم والا فمفارقة والكلية
 متساويان كالانسان والناطق او متباينان كالانسان والفرس و

هذا هو المقول على الشيء في جواب اي شيء هو في ذاته
 فان يميز النوع عن مشاركا في الجنس لقريب فقريب والا فبعيد او
 خاص عنها فان اختص بحقيقة واحدة فخاصة وهو الكل العريض للمقول
 على حقيقة واحدة فقط والا فعرض عام وهو الكل العريض المقول على
 اكثر منها فان امتنع ان ينسب عن الماهية فلازم والا فمفارقة والكلية
 متساويان كالانسان والناطق او متباينان كالانسان والفرس و

هذا هو المقول على الشيء في جواب اي شيء هو في ذاته
 فان يميز النوع عن مشاركا في الجنس لقريب فقريب والا فبعيد او
 خاص عنها فان اختص بحقيقة واحدة فخاصة وهو الكل العريض للمقول
 على حقيقة واحدة فقط والا فعرض عام وهو الكل العريض المقول على
 اكثر منها فان امتنع ان ينسب عن الماهية فلازم والا فمفارقة والكلية
 متساويان كالانسان والناطق او متباينان كالانسان والفرس و

احدهما اعلم من الآخر مطلقا كالانسان والحيوان او احدهما من وجه
 كالانسان والابيض ونقيضا الاول متساويان والثالث بالاعكس و
 المتباينين والثاني متباينان متباينان معروف الشيء ما يكون معرفته
 سببا لمعرفة ذلك الشيء فيكون متساويا له في العموم والخصوص
 يكون اجلي منه فالميز فيه ان كان ذاتيا فاما ان كان الجنس
 القريب مذكورا فيه او ناقصا ان لم يكن الجنس القريب مذكورا
 فيه وان كان خارجا فرسم تام ان كان الجنس القريب مذكورا و
 ناقصا ان لم يكن القضية اما حتمية كزيد كاتب وطرفاه موضوع
 وعمول وشرطية وطرفاه مقدم وتال وهي اما متصلة لزومية
 نحو ان كانت الشمس طالعة فالنهار موجودا واتفاقية نحو ان كان
 الانسان ناطقا فالخمار ناهق واما منفصلة حقيقة مثل العدد اما
 زوج واما فرد واما ما نفعه الجمع مثل هذا الشيء اما شجر او حجر او
 ما نفعه الخلو نحو زيد ما في البحر ولا يعرف وهي ما موجبة كما ذكرنا
 كاتب او سألته نحو زيد ليس بكاتب وشخصية ان كان الموضوع
 شخصا معينا كما ذكرناه ومسورة ان بين فيها كمية الحكم مثل كل انسان
 كاتب بعض الانسان كاتب ولا شيء من الانسان بكاتب وبعض
 الانسان ليس بكاتب والا فمفصلة وهي في قوة الجزئية النقيضان

هذا هو المقول على الشيء في جواب اي شيء هو في ذاته
 فان يميز النوع عن مشاركا في الجنس لقريب فقريب والا فبعيد او
 خاص عنها فان اختص بحقيقة واحدة فخاصة وهو الكل العريض للمقول
 على حقيقة واحدة فقط والا فعرض عام وهو الكل العريض المقول على
 اكثر منها فان امتنع ان ينسب عن الماهية فلازم والا فمفارقة والكلية
 متساويان كالانسان والناطق او متباينان كالانسان والفرس و

هذا هو المقول على الشيء في جواب اي شيء هو في ذاته
 فان يميز النوع عن مشاركا في الجنس لقريب فقريب والا فبعيد او
 خاص عنها فان اختص بحقيقة واحدة فخاصة وهو الكل العريض للمقول
 على حقيقة واحدة فقط والا فعرض عام وهو الكل العريض المقول على
 اكثر منها فان امتنع ان ينسب عن الماهية فلازم والا فمفارقة والكلية
 متساويان كالانسان والناطق او متباينان كالانسان والفرس و

مجلس
انسان و حیوان
تغیرات
در امور انسانی
و غیره

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

عجب لاق انسان
شمارد که سواد
باز آنکه در میان
نهی اندر حق و باطل

حقیقت است که هر کس
موردت افتد بدید

[illegible][illegible]

هو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء
 وهو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء

بالتقال هو منسوب اليه الوضع هو هيئة حاصلة
 للجسم في نسبة الاجزاء بعضها الى البعض الفعل هو التأثير
 الانفعال هو التأثير الجسدي هو كل في اتي مقول على كثيرين
 مختلفين بالحقائق في جوابها هو النوع هو كل في اتي مقول
 كثيرين مختلفين بالعدد دون الحقيقة الفصل هو كل في اتي
 مقول على كثيرين مختلفين بالعدد دون الحقيقة في جواب
 اي شيء هو في اتي العرض العام كل عرض مقول على الاشياء
 من كل نوع الخاصة كل عرض مقول على اشخاص من نوع
 واحد الانسان حيوان ناطق الحيوان جسم نام حس
 متحرك بالارادة النطق قوة متفكرة في الجنان الفرس حيوان
 صاهل الحمار حيوان ناطق الاسد حيوان مفترس الرجل
 ذكر كونه دم متجاوز عن حد الصغور المؤنث ما بان انة ذكر
 من الحيوان الخمر ما يحتمل الصدق الكذب المقدم هو
 الذي يقصد بجزئه دالة على جزء معناه حالة الجزئية

هو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء
 وهو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء

تعريف الاشياء

هو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء
 وهو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء

هو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء
 وهو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء

المركب هو الذي يقصد بجزئه دالة على جزء معناه
 الدالة الوضعية هي كون اللفظ بحيث متى طلق
 فهم معناه الوضع جعل اللفظ بآراء المعنى ولا المعنى
 فهو ما يفهم من هيئة اللفظ اي حركاته وترتيب حروفه
 المركب لتام هو الذي يصح السكوت عليه الجزئي
 هو الذي يمنع نفس تصور مفهومه عن وقوع الشركة
 الانشاء هو ان يجاب مر لم يكن الا صوما وضع لطلب
 الفعل على طريق الاستعلاء النهي ما وضع لترك الفعل
 الاستفهام ما وضع لطلب الماهية القضية قول يصح
 ان يقال لقائله ان صادق او كاذب الحملية هي التي
 انحلت بطرفها مقدمين الشرطية هي التي انحلت
 بطرفها الى حمليتين الانحلال حذف الاداة الدالة
 على ارتباط احدهما بالآخر المتصلة هي التي يحكم
 فيها بصدق قضية او لا صدقها على تقدير اخرى

هو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء
 وهو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء

تعريف الاشياء

هو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء
 وهو ما يشترط في تعريفه ان يكون له وجود مستقل
 عن غيره من الاشياء

هذا هو المقصود من قوله تعالى في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

المتصلة الحقيقة هي التي يحكم فيها بالتنافي بين
 القضيتين في اصدق الكذب نعمة الجمع هي التي يحكم
 فيها بالتنافي بين الجزئين في اصدق نعمة الخلو هي
 التي يحكم فيها بالتنافي بين الجزئين في الكذب القضية
 البسيطة هي التي لا يشتمل على حكمين بالايجاب والسلب
 القضية المركبة هي التي تشتمل على حكمين مختلفين بالايجاب
 وسلبا التوضيحية هي التي يحكم فيها باصدق التالى على
 تقدير اصدق مقدم لعلاقة بينهما ما توجب لك الاتفاقية
 هي التي يحكم فيها باصدق التالى على تقدير اصدق مقدم
 لا بعلاقة موجبة لذلك بل بخير الاتفاق المتخلف
 هو ضم نقيض العكس مع الاصل لينتج محال الاقراض
 هو فرض ان الموضوع شيئا معينا وحمل صفة
 الموضوع والحصول عليها بالحصول مفهوم العكس طريق
 العكس هو ان يعكس لتحصل ما ينافي في الاصل

هذا هو المقصود من قوله تعالى في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

هذا هو المقصود من قوله تعالى في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

هذا هو المقصود من قوله تعالى في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

العكس المستوي هو عبارة عن جعل الجزء الاول
 من القضية ثانيا والثاني اول مع بقاء اصدق الكذب
 والكيف عكس لنقيض هو عبارة عن جعل الجزء
 الاول من القضية نقيضا لثاني والثاني عين الاول مع
 مخالفة الاصل في الكيف موافقة في اصدق وقيل هي
 عبارة عن جعل الجزء الاول من القضية نقيضا لثاني
 الثاني نقيض لاول القياس الاول قول مؤلف من
 قضاي يلزم لذاته قول خال البرهان الحق هو الذي
 يكون محلا لا وسط فيه علة للنسبة في الذهن والخارج
 البرهان الا اني هو الذي يكون الاوسط علة للنسبة في
 الذهن المصادرة جعل نفس مقدرة من مقدرات الدليل
 عين الدعوى وجزء المشهورات هي القضايا يحكم
 فيها باعتراف جميع الناس المسلمات هي القضايا
 التي تشمل عن الخصم فينبى عليها الكلام العاقل

هذا هو المقصود من قوله تعالى في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

تعريف الاشياء

هذا هو المقصود من قوله تعالى في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

المقبولات هي القضايا التي يؤخذ من يعتقد في
 اما من امرها ولى ومزيد عقل وذهن الوهميات
 هي القضايا التي يحكم بها الوهم في مور غير محسوسة
المظنونات هي القضايا التي يحكم بها بالتابع
 الظن **المخيالات** هي القضايا التي اذا وسدت
 على النفس ثرت فيها اثر عجيبا من فضل وبسط
المغالطة هي القضايا التي شبهة بالحق او بالمقدما
 المشهورة او مقدمات وهمية كاذبة المبادئ هي
 حدود الموضوعات واجزائها واعراضها المسائل
 هي القضايا التي تطلب نسبة محمولاتها الى

موضوعاتها في ذلك العلم

الرسالة تعريف الاشياء

الاشياء هي التي لها وجود مستقل
 في العلم كالمادة والاشكال
 والاشياء هي التي لها وجود مستقل
 في العلم كالمادة والاشكال

الاشياء هي التي لها وجود مستقل في العلم كالمادة والاشكال

تعريف الاشياء

اصغر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اعلم ان كل ما يحصل في الذهن ان كان مجردا عن الحكم يسمونه تصورا كالانسان
 مثلا وان كان مع الحكم يسمونه تصديقا والحكم نسبة امر على وجه الابقاع ويمونه
 ايحيا باخوالا انسانا كتابا وعلى وجه الانتزاع ويمونه سلبا باخوالا انسانا ليس بكتاب
 وكل من التصور والتصديق ان حصل بلا فكر يسمونه ضروريا وبديهي كالتصور للحرارة
 والتصديق بان النار حارة وان حصل بالفكر يسمونه نظريا وكسبيا كالتصور للروح و
 التصديق بان العالم حادث والفكر ان يتصرف في المعلومات بترتيب البعض مع البعض
 على وجه يوصل الى علم المجهول كل ما ينظر فيه ويؤدي الى تصور الاخر يسمونه معروفا وقولا
 شارحا كما تعلم معنى الحيوان الذي هو جوهر جسم نام حساس متحرك ومعنى ناطق هو مدرك
 المقولات متفرقا فجمعها وتقول حيوان ناطق فيحصل تصورا لانسان كل ما ينظر فيه يؤدي
 الى التصديق ويمونه دليلا وحجة كما تقول للعالم متغير وكل متغير حادث فيحصل للعالم
 حادث **فصل في مباحث المعرفة** كل ما يتصور ان منعه عن الشراكة بين
 كثيرين يسمونه جزئيا حقيقيا كذات زيد وان لم يمنع يسمونه كليا كلفه يوم الانسان فيسمونه
 هؤلاء الكثيرين افراد او جزئيات اضافية له كزيد وعمر وبكر وغيره واذا استتب الكل الى افراد
 فاما ان يكون عين حقيقة الافراد ويمونه نوعا كالانسان او يكون جزء حقيقة الافراد كالنكاح
 تمام المشترك بين حقيقة هذه الافراد بين الماهية الاخرى كالحيوان فانه تمام المشترك بين

اصغر

الانسان والحيوانات الاخرى يسمونه جنسا وان لم يكن كذلك يسمونه فصلا سواء لم يكثر
 كالناطق و يسمونه فصلا قريبا او يكون مشتركا ولكن لا يكون تمام المشترك كالخماس و يسمونه
 فصلا بعيدا او يكون خارجا عن حقيقة الافراد فان اخص بماهية واحدة يسمونه خاصة
 كالضاحك وان لم يخص يسمونه عرضا عاما كالماشي الجنس ان كان تمام المشترك بالنسبة
 الى جميع المشاركات يسمونه جنسا قريبا كالحیوان وان كان تمام المشترك بالنسبة الى
 بعض المشاركات فقط يسمونه جنسا بعيدا كالجورفانه مشترك بين الانسان
 الحيوانات والنباتات والجمادات والمجردات وليس تمام المشترك الا بالنسبة الى
 المجردات ومراتبها بعد تختلف واذا جمعت الجنس القريب مع الفصل القريب يسمونه
 حدا تاما كالحیوان الناطق للانسان وان جمعت الجنس البعيد مع الفصل القريب يسمونه
 حدا ناقصا كالجسم الناطق للانسان واذا جمعت الجنس القريب مع الخاصة يسمونه
 رسما تاما كالحیوان الضاحك للانسان واذا جمعت الجنس البعيد مع الخاصة يسمونه
 رسما ناقصا كالجسم الضاحك للانسان وكذلك ان جمعت العرض العام مع الخاصة
 يسمونه رسما ناقصا كالموجود الضاحك للانسان اعلم انهم يستعملون الجنس
 والفصل والحد كثيرا في الحقائق الموجودة في الخارج ويستعملونها في المفاهيم والاعتبارية
 ايضا كاصطلاحات النحاة مثل الكلمة والاسم والفعل والحرف والمعرّب والمبني
 عند اهل العربية يكون الحد بمعنى المعروف ويحتل الاقسام الاربعه فيه فصل
 في مباحث الدليل يسمون ما به التصديق قضية والقضية على ثلاثة

اقسام احدها كلية وهي تتركب من مفردين مثال الانسان كانت يسمونها موجبة
 والانسان ليس بكاتب و يسمونها سالبة و يسمون المحكوم عليه في الجملة موضوعا
 والمحكوم به محمولا الثاني شرطية متصلة وهي تتركب من قضيتين حكم بينهما
 بالانصال نحو كلما كانت الشمس طالعة كان النهار موجودا و يسمونها موجبة
 او حكم بسلب الانصال نحو ليس للبتة اذا كانت الشمس طالعة كان الليل موجودا
 و يسمونها سالبة الثالث شرطية منفصلة وهي تتركب من قضيتين حكم بينهما
 بالانفصال وبسلب الانفصال والمنفصلة على ثلاثة اقسام **الاول** حقيقية
 حكم فيها بالانفصال في الصدق والكذب كلهما نحو هذا العدد اما زوج
 واما فرد و يسمونها موجبة حقيقية او حكم بسلب نحو ليس للبتة هذا العدد
 اما زوج واما منقسم بمساويين و يسمونها سالبة الحقيقية الثاني مانعة
 الجمع التي حكم فيها بالانفصال في الصدق فقط وبسلب نحو هذا الشئ ما شجر
 واما مجرول ليس للبتة هذا الشئ اما لا شجر واما لا شجر الثالث مانعة الخلو التي حكم
 فيها بالانفصال في الكذب فقط وبسلب نحو هذا الشئ اما لا شجر واما لا شجر وليس
 للبتة هذا الشئ اما لا شجر واما لا شجر **والدليل** ذاتي تتركب من الجمليات الصرفة يسمونه
 قياسا اقترانيا وفيه تنقل اربعة اشكال وبيان هذا المعنى ان نسبة المحمول الى
 الموضوع في القضية الجملية اذا كانت مجهولة يحتاج الى متوسط تكون نسبة الى كل
 من الموضوع والمحمول للقضية المطلوبة لتعلم بواسطة ما بين النسبتين فنسبة المحمول

الى الموضوع التي هي مطلوبة مثلا نسبة ج الذي هو محمول الى ب الذي هو موضوع
اذا كانت محمولة يكون آ متوسطا فهنا ثلثة اشياء الاول موضوع القضية
المطلوبة الثاني محمول القضية المطلوبة الثالث المتوسط فان كان المتوسط
محمولا لموضوع المطلوب يسمونه شكلا او لا نحو كل ب آ وكل آ ج فكل ب ج وان كان
عكسه يسمونه شكلا رابعا وهو بعيد عن الطبع نحو كل آ ب وكل ب ج آ فبعض ب
ج وان كان المتوسط محمولا لكليهما يسمونه شكلا ثانيا نحو كل ب آ ولا شيء
من ج آ فلا شيء من ب ج وان كان موضوعا لكليهما يسمونه شكلا ثالثا نحو كل
آ ب وكل آ ج فبعض ب ج والدليل ان تركيب من المتصلة والمنفصلة يسمونه
قياسا استثنائيا مثال المتصلة كلما كان هذا الشيء انسانا كان حيوانا
لكنه انسان فهو حيوان لكنه ليس بحيوان فليس بالإنسان مثال المنفصلة
هذا العدد اما زوج واما فرد لكنه زوج فليس بفرد لكنه فرد فليس بزوج
لكنه ليس بزوج فهو فرد لكنه ليس بفرد فهو زوج

تمام شد كتاب الكبر در معاني واصغربا لالفاظ
تصنيف جناب مولانا مولوى بوالكرام محمد كرم
انعم الله بنعمائه الا تم لكهنوى فرنگى محلى

الجوهرة المضية شرح الله البهية للشيخ عبد الحق الدهلوى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله عز وجل والصلوة على خير خلقه من نطق بما قل ودلى بلفظ قل و
على المعاني لكثرة دل لان الاطباء مل للطالب غاية الاجازة فمحل فهم المطالب
وهذا هو معقول لفصاحة والتوسط في الاموكها خير وترك التصريح باسمه صلى الله
عليه وسلم تعظيما لدلالة اللفظ على ما اى معنى وضع ذلك اللفظ بازانة تسمى
مطابقة ما خردة من قولهم طاب لعل بالنعل اذا توافقا وانما سميت بهذا لان
اللفظ يدل على تمام المعنى لموضوع له نكاهما توافقا ودلالة اللفظ على اى معنى
لا ينفك اى لا ينفصل ذلك المعنى عنه اى من ذلك اللفظ تعقلا خلافا لما وضع
له حال عن فاعل ينفك ثانيا في التعقل ليشمل الالتزام فان الملازمة الخارجية
ليست بشرط فيه وعدم الانفكاك هو الملازمة تضمن لان اللفظ يدل على تضمنه
المعنى لموضوع لهذا اللفظ او خارجا منه اى مما وضع بازانة التزام كدلالة الانسان
على الحيوان الناطق واحدهما فقط او على صفة العلم والكتابة واللفظ الدال ان
قصد بجزء الدلالة على جزء معناه فمركب كراعى الحجارة والاى وان لم يكن
لك ذلك مفرد كالانسان فاما ان يكون اللفظ المفرد كثيرا والمعنى واحدا
كليت واسد وغضنفر فخر غامر وبالعكس اى لللفظ المفرد واحدا والمعنى
كثيرا او كلاهما كثيرا ومثاله كثيرا وكلاهما واحد كالانسان وافرادة فالاول

ترادف الثاني وضع لكل بعينه على السوية فاشتراك ويهي ذلك اللفظ مشتركاً
كالحين أو لا عليها أي على السوية فقل كالصلوة فانه وضعه أو لا للدعاء فاشتراك
في ركان الخصوصية اعني نماز وينسب الى الناقل ان كان شارعا فشرعي
وان كان عرفا فنقول عرفي وغير ذلك ويشترط المناسبة فيه وما تفصل
بلا مناسبة يسمى مرتجلا كالأعلام أو لو احدى عطف على قوله لكل أي ضم المعنى
واحد ثم استعمل في المعنى الآخر حقيقة في الأول ومجاز في الثاني كالأسد للحيوان
المفترس والرجل الشجاع والثالث أي ما كان للفظ والمعنى كلاهما كثيرا
تباين بالمعنى اللغوي لا ما يصطلح في النسب والرابع أي ما كان كلاهما واحدا
ان كان المعنى شخصا معينا منع تصور مفهومه عن وقوع الشراكة فيه فجزئي
منسوب الى الجزء وهو الكل كزيد الأي ان لم يكن المعنى شخصا بل لا يتغير وقوع
الشراكة فيماذا اتصورية فكل منسوب الى الكل وهو الجزئي متواط اسم فاعل من
التواطؤ وهو موزو اللام بمعنى التوافق ان تساوت الافراد فيه كالانسان
فانه يصدق على زيد وعمر وبكر على السوية بالاتفاوت ومشكك من
تشكيك هو على نوع بالاولية والاولية وغير ذلك ان لم تساوت كالوجود
فانه في الواجب تعالى اقدم واتممته في الممكن وايضا هذا التقسيم ثلث
اللفظ المفرد ان لم يتقل معناه فاداة عند المنطقيين وحرف عند النحاة نحو
والى الا اي وان لم يكن كذلك بل كان مستقلا بالمفهومية فمعد دلالة

على الزمان أي ما كان من لازمة الثلاثة كلمة عند المنطقيين فعل عند النحاة فحوضه اي
ويبدى أي بدين الزمان اسم كزيد وقيل ناصرا والمركبان نحو السكوت عليه فنام ما خبر
ان كان محتملا للصدق الكذب مع قطع النظر عن خصوصيات المواد نحو زيد قائم ^{على المفرد} وانشاء
ان لم يكن كذلك مثل ضرب لا تضرب ناقص ان لم يصح سكوت المخاطب عليه بل كان
منتظرا وتقييد ان كان احد جزئي باقيدا بالآخر نحو غلام زيد رجل فاصل غير تقييد
ان لم يكن كذلك نحو علبك وخمس عشر الكلي ان كان ذاتا أي تمامهية جزئية ففوق
كالانسان فانه تمام حقيقة زيد وعمر وبكر وغيرهم او دخال في الحقيقة دخول الجزء في
الكل تمام المشتركة بينه وبين غيره من مشاركا في ذلك الكل فجنس كالحیوان فانه
ليس تمام الحقيقة للانسان بل جزؤها المشتركة بين حقيقة الغنم والبقر والفرس وغيرهم
والا اي وان لم يكن تمام المشتركة بل يكون مخصوصا حقيقة واحدة ففصل بمعنى لفصل
كالناطق بالنسبة الى الانسان او كان خارجا عن الحقيقة مختصا بها فخاصة مثل لفظ
والكاتب الا اي وان لم يكن مختصا ففرض كالماشي المعروف بالكرما يعرف الشيء بيزه
عن مشاركا ان كان بالاجزاء فقط كالجنس الفصل فحد وهو في اللغة المنع كانه يمنع
دخول غير المعروف بالفهم فيه وخروج افراده منه تام وان كان بمجموعها أي بمجموع
الاجزاء كعريف الانسان بانه حيوان ناطق وناقص ان لم يكن بمجموع الاجزاء كعريف
الانسان بانه ناطق او جسم ناطق والا اي ان لم يكن بالاجزاء فقط بل بامور خارجة او
بجزء وامر خارج فوسم بمعنى العلامة كانه يعلم بالمعروف تام ان كان بالامور الخارجة

حال كونه متضمنا مع الجزء عا ما و خاصا كما كان عن الجزء والجزء العام الجبر الخالص
 الفصل كتحريف الانسان بالحيوان الضاحك او الناطق الكاتب وناقص ان كان بالامر
 الخاير فقط كتحريف الانسان بانه ضاحك او جسم ضاحك وشرط اى شرط المعروف
 بالكران يكون مساويا للمعروف بالفتح في الصديق يعنى متى صدق هو صدق هذا
 وبالعكس كالناطق في تعريف الانسان اوضح منه فلا يصح بالاعم من المعروف كالحيوان
 في تعريف الانسان ولا بالمساوى معرفة وجهالة كتحريف الابن ببن له الاب وبالعكس
 ولا بالاخفى كما يقال النار اسطقس فوق الاسطقسات ولا يصح اتحادهما التعريف
 بالعرض الهام غير معتبر وجوز وافي الناقص ان يكون بلاعم كالتعريف للمفظل القضية
 قول يتحمل الصديق والكذب حملية ان حكم فيه بانه هذا اذا كان مخوذاً فانه والا
 اى وان لم يكن كذلك فشرطية متصلة ان كان الحكم فيه بانه ان صدق هذا
 صدق ذلك مثل ان كانت الشمس طالعة فالنهار موجود ومنفصلة ان حكم فيه بانه
 اما ان يصدق هذا او ذلك فغرض هذا العدم امان وج او فرد ثم القضية اما موجبة
 ان ثبت النسبة اى كان الحكم فيه بثبوت شئ لشئ وسالبة ان رفعت النسبة اى
 كان الحكم فيه بنفى شئ عن شئ مخوذاً ليس بقائم ويسمى المحكوم عليه موضوعا
 والمحكوم به محمولاً في الحملية ومقدراً وتالياً في الشرطية والقضية الحملية ان تشخص
 موضوعاً اى كان موضوعها اشخاصاً معيناً او جزئياً حقيقياً فتنصية ومخصوصة مخوذاً
 عالم وان كان الحكم فيه على نفس الطبيعة فطبيعية لقولنا الانسان ليس بحسن الا اى و

ان لم يكن الموضوع شخصاً ولا نفس الحقيقة فمحصورة ومسورة ان بين فيها كمية الافراد
 اى قدر الافراد فيها كلاً او بعضها سميت محصورة لحصر افراد موضوعها والمسورة مشتقة
 من سور البلدة كما انه يحيط به كذلك اللفظ الدال على كمية الافراد يحصرها فوراً بالوجبة
 الكلية كل ولا م الاستغراق وما يفيد مفادها وسور الجزئية بعض واحد السالبة الكلية
 لا شئ ولا واحد الجزئية بعض ليس ليس بعض ليس كل الامثلة ظاهرة ومهمة عطف
 على محصورة ان لم تبين فيها كمية الافراد مع صلاحية بخوان الانسان لغير خسران ايضاً تقسيم
 اخر للحملية ان كان حرف السلب جزء من الموضوع فمعدلة الموضوع لقولنا اللاهى جاد ومن
 المحمول فيسمى معدلة المحمول نحو الجاد لاسى ومن الطرفين فمعدلة الطرفين نحو اللاهى
 لا عالم وسميت معدلة مجازاً لانها عدل فيها لحرف السلب عن معناه الموضوع وهو سلب
 النسبة تسمية الكل باسم الجزء والا اى ان لم يكن حرفاً لسلب جزء فمحصلة ان كانت موجبة
 لقولنا زيد كاتب بسيطة ان كانت تلك القضية سالبة مخوذاً ليس بكاتب العبرة اى
 الاعتبار للنسبة في كون القضية معدلة وبسيطة لان قولنا زيد ليس بقائم ان كان
 فيها حمل عدم القيام على زيد فمعدلة لان النسبة ايجابية وان كان المراد سلب القيام
 فبسيطة وهكذا وايضاً تقسيم للقضية باعتبار الكيفيات ان بين فيها كيفية النسبة من
 الضرورة والادام والامكان والامتناع واللا ضرورة والادام فموجبة والجهالة امكان
 ان كان رفعها لا مجرد حرف السلب عام ان سلبت الضرورة عن الايجاب وعن السلب
 وخاص ان سلبت اى الضرورة عنها جميعاً اى عن الايجاب السلب فقوله والجهالة

مبتلا وامكان خبر وعام وخاص صفة الامكان قسمان منه والقضية على التقدير
الاول يسمى ممكنة عامة وعلى الثاني ممكنة خاصة او فعل لودوام او ضرورة كل هذه
الثلاثة بالرفع عطف على قوله امكان القضية يسمى على الاول مطلقة عامة فسميتها
بالمطلقة لان عناء المفهوم من القضية عند اطلاقها وعدم تقييدها بالضرورة و
اللام او غير ذلك من الجملات او لان الحكم فيها غير مقيد بزمان من الاضمة الثالثة
وبالعامة لكونها اهم من الوجودية اللادائمة واللاضرورة وعلى الثاني اى للام الذي
يدل على عدم انفكاك النسبة لاطل متناع الانفكاك دائمة مطلقة وعلى الثالث اى
الضرورة التي تدل على استعالة الانفكاك ضرورية مطلقة فسميتها بدائمة وضرورية
لاشتغالها بما وللطاقة لتقييدها بالوصف ذاتا ووصفا حالان عن اللام والضرورة
فسميت القضية على الاول دائمة وضرورية مطلقة وعلى الثاني مشرطة عامة
وعرفية عامة او وقتا معينا فوقيتية مطلقة وغيره على غير معين فمنتشره مطلقة وهذه
الثمانية بسائط لان حقيقتها اما ايجاب فقط او سلب فقط مقيدا بالادوام او
اللاضرورة او لا يكون مقيدا بهما حالان عن الجهات المذكورة فيما قبل لكن
الاول حال لما يجوز تقييدها والثاني لما لا يجوز فالمطلقة العامة حينئذ تسمى
وجودية كدائمة والادوام اشارة الى مطلقة عامة مخالفة للاسفل في الكيف
موافقة في الكم ووجودية لا ضرورية واللاضرورة عبارة عن محتملة كمالا والمفردة
والعرفية العامتان مشرطة وعرفية خاصتين والادوام فيهما هو الاطلاق

العام واما الممكنة العامة فمقيدة باللاضرورة فقط من الجانب الموافق فسميت ممكنة خاصة
وهذه القضايا السبع مركبات التناقض تنافي القضيتين لا مفردين كالسما والارض
ذاتا بواسطة وخصوصا عدة مع الاختلاف في الكيفية والكيفية عبارة عن الايجاب و
السلب الكلية هي الكلية والجزئية وفي الموحجتين في الجهة والاتحاد فيما عداها ويتحقق في المحصورين
بالاتحاد في الامور الثمانية هي وحدة الموضوع والمكان والزمان الجزء والكل الاضافة و
الشرط والقوة والفعل في المحصورين باتحادها اى الامور الثمانية مع المخالفة في الكم اى الكلية
والجزئية العكس المستوى تبدل طرفي القضية مع بقاء الصدق فالموجبة كلية كانت
جزئية تنعكس جزئية لان الكلين قد تكون بان الجزئيتين قد تصدان السالبة تنعكس كلية
ان كانت اى سالبة اياها اى الكلية والاى وان لم يكن كلية بل كانت جزئية فلا تنعكس اصلا
القياس قضيتان يستلزمان بصورية ما قضية اخرى هي السمة بالنتيجة وهو القياس الاخرى
ان لم يكن النتيجة بعينها ولا نقيضها مذكورا فيه ولا بد فيه من وسط لا يصلح حكم الاكبر الى الاصغر
ويسمى هذا اوسط فان كان الوسط المذكور ولا في القضية الاولى موضوعا في الثانية
فتشكل او لكونه على نظم طبعي هو وصول الحكم من المحمول الى الموضوع بلا تكلف وبالعكس
اى محمول في الثانية وموضوعا في الاول فرابعا لانه بعد غاية البعد منه ومحمول فيهما اى في
القضيتين فتان اى شكل ثان وموضوعا فيهما فتالث واطلب لا مشله من المطولات فالاول
شرط ايجاب القضية الاولى كلمة الثانية والشكل الثاني شرطه تعاكس المقدمتين مع كلية
القضية الثانية وضرورها اى الاولى والثاني رابعة وان كانت القسمة العقلية يقتضي ان يكون

ستة عشر ينتج الأول المحصورات الأربعة الثاني السالبتين للمنافاة أي بسبب اختلافات
مقدّمته في الكيف الشكل الثالث شرطه إيجاب القضية الأولى كلية أحدهما فضروريه ستة و
ينتج جزئيتين للمنافاة أي بسبب المخالفة الواقعة بين مقدّمته في الكم والرابعة غامض أي
خفى المعنى غير ظاهر لا نتاج بعيد عن الفهم لكونه على غير النظم الطبعي ضرورة المنتجة ثمانية استثنائي
عطفت على قوله واقتضى فإن كانت القضية الأولى متصلة فوضع المقدم ينتج وضع
ورفعه لتالي رفع المقدم لا غير أي لا ينتج وضع التالي وضع المقدم ولا رفع المقدم رفعه لتالي
اللزوم أي لأن التالي لازم للمقدم وجود الملزوم بدون اللازم محال ولا عكس لجواز
عموم اللازم وإن كانت منفصلة فالوضع الرفع والرفع الوضع أيهما كان أي وضع
أحدهما الجزئين ينتج رفع الآخر وبالعكس **والبرهان** قياس يقيني أي منسوب إلى
اليقين وهو الاعتقاد الجازم المطابق الثابت واليقينيات أي القضايا اليقينية أصولها
ستة بحسب الاستقراء ولها بدعيات هي القضايا التي يحزم العقل فيها بغير تصور
وثانيتها مشاهدات أما بحسب ظاهر فسميت حسيات أو بحسب باطن فسميت جدليات
وثانيتها متواترات وهي التي يحكم العقل فيها بواسطة السماع من جماعة كثيرة أحال
العقل توطؤهم على الكذب ورابعها تجربات وهي التي يحتاج العقل فيها لتحقيق الجزم
إلى مشاهدة مكررة وخامسها حدسيات وهي التي لا يحتاج العقل فيها إلى مشاهد
وسادسها فطريات وهي التي يقصر العقل في حكمها إلى واسطة لا تغيب عن الذهن
عند تصور الطرفين ويسمى قضايا قياساتها معها أيضا وغير البرهان جمل خطابة

وشعر وسفطة فلاول إلى الجدل مؤلف من المشهورات وهي التي يطابق فيها الرأى الكل
أو من المسلمات التي يسلمها الخصم في المناظرة والثاني إلى خطابة مؤلف من المقبولات
وهي التي تؤخذ ممن يعتقد فيه أو المضمونات وهي الحكم التي يحكم لها حكما راجحا
مع تجوز يقضيه والثالث أي لشعر مؤلف من الخيالات وهي التي يخيل بها فيتأثر
النفس منها اقتضا وبسطا فتفرد وترغب الرابع مؤلف من الوهميات وهي التي
يحكم بها الوهم والعمدة هو البرهان فافهم أي لتألفها من اليقينيات
تمام شد جوهرية تصنيف مولوي مقبول أحمد صاحب خلد الله في فرائس الجنان
فأعلم أن الأسماء الواقعة على سمياتها تسعة أقسام أولها الاسم الواقع على الذات
البعث مع قطع النظر عن الصفات وغيرها من اللوازم وثانيتها الاسم الواقع على الشيء
بحسب جزء من أجزاء كالحياة إلى الإنسان وثالثتها الواقعة عليه بحسب صفة غير
قائمة بذاته لقولنا للشيء أنه معلوم ومفهوم ومالك ومملوك ورابعها الواقع عليه
بحسب صفة سلبية كالعلمي بالبصير وخامسها الواقع بحسب صفة حقيقية ولها إضافة
إلى المعلومات وكذا القدرة وسادسها صفة حقيقية مع سلبية كالمفهوم من القادر
لا يعجز عن الشيء أو عالم لا يجعل شيئا وسابعها صفة إضافية مع صفة سلبية كالأول
بأن معناه سابق غير مسبوق وثامنها الواقعة بحسب صفة قائمة بذاته كالعلم يقال على
الزبد باعتبار صفة قائمة بذاته وتاسعها صفة حقيقية مع صفة إضافية بما مور
صفتي كعالم الغيب وسلبية لا يغيب عن علمه شيء هذا والله أعلم

رسالة مقولات عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المعلوم اذا ثبت جوده اليه فلا يغفل عن ان ياتي عندها ويوجب ويتساوى كلا الجانبين فالاول هو المجتمع بالذات كاجتماع التقيضين الضدين والمتنافيين وشريك الباري والثاني هو الواجب بالذات فلا يصح للعدم ولا يقبله نظر الى ذاته اصلا ولا لزما اجتماع التقيضين او صحته كلاهما محال والثالث هو الممكن بالذات بامكان الخاص هو لا يقتضي وجوده نظر الى ذاته ولا لزما لا انقلابا الى الوجوب الذاتي هو ايضا محال لا يقتضي عدمه لذاته والارزاق لا انقلابا الى الامتناع الذاتي وهو ايضا محال فلما كان الممكن لا يقتضي جوده وعدمه بذاته كما علمت فلا بد لوجوده من علة موجدة وكذلك لعدمه لا بد من علة عدمية اذ لو لم يكن لوجوده او عدمه علة لزم الترجيح بلا مرجح وبينا ان ذلك لا يمكن وجوده او عدمه لذاته لعدم اقتضائه شيئا منهما وفرضنا عدم تأثيرهما بقية نسبة الوجود والعدم الى تلك الماهية المعلومة متساوية فاذا وجد احدهما دون الاخر لزم الترجيح بلا مرجح ثم العلة تجب ان تكون موجبة بوجوده او معدة حتى يتحقق احدهما والا فاما ان يتساوى نسبة الوجود والعدم الى تلك الماهية مع تلك العلة او كانت نسبة الوجود الى تلك الماهية اولى بالقياس الى العلة نظر الى تلك العلة فيختار ما ان يكون الوجوب بلا انجباب من العلة وبلا وجوب فيه منها ولا من ذات الماهية لان فرضناها ممكنة بالذات ولا يتحقق لعدم نظر الى ولوية جانب الوجوب والاحتية و مرجوحية فعلى الاول يلزم الترجيح بلا مرجح كما مر وهو محال على الثاني ايضا يلزم

جواز الترجيح بلا مرجح وامكان المحال محال وذلك لانه اذا فرضنا وجوب المعروض بالنظر الى العلة المرجحة غير الموجبة اما ان يجوز عدمه مع تلك الاولوية الحاصلة من تلك العلة ام وعلى الاول يلزم الترجيح بلا مرجح وهو باطل على الثاني فعدم جواز العدم يوجب بالوجوب لان حال التقيضين اذا كان متعاضدا كان النقيض الاخر ضروريا بالعكس فثبت الوجوب من العلة وهو المظهر للممكن اما جوهرا وعرضا نذا وجد في الخارج فاما ان يكون في موضوعه ولا ولا هو الثاني الثاني هو الاول فالجوهرا ما ليست بمادة واما مادي فهو الجوهر المجرد كالقول لعشرة النفوس الفلكية والانسانية والنوع الاول من المجردة لا تعلق له بالجسم اصلا والنوع الثاني له تعلق بالجسم هو تعلق التدبير والتصرف والنفوس الفلكية في فلاكها والنفوس الانسانية في بدنها وتدبيرها وانفس المادة وهو الهوى التي جزء الجسم واما مادي فانه مادة وهو الصورة الجمعية النوعية فالمادة جزء مادي ان كانت نوعية فهو جزء نصوي لانواع الاجسام واما مركب المادة والصورة هو الجسم هو على اى الحكماء المشائين اما الاشراقيون والمتكلمون فلم يفرقوا بين خلوها عن انفسهم ينكرون الهوى للصورتين فالتكلمون ذهبوا الى الجوهر الفرم والكم والاشراقيون الى بساطة الجسم المتكلمون ينكرون الجوهر المجرد ايضا واما العرض فاقسامه اولى تسعة ايضا الاول لكم وهو عرض يقبل القسمة لذاته فان كان فيه جزء بالفعل قابلا للقسمة فان كان في جهة فهو الخط وان كان في الجهتين فهو السطح وان كان في الجهات الثلاثة فهو الجسم التعليمي وهذا ان كان قارا وان كان غير قار فهو الزمان المنصرم المدة من الازل الى الابد بلا غاية على ما زعموا والثاني كيف وهو عرض لا يقتضي القسمة

ولا النسبة لذاته وهو قد يكون قائما بالمداديات كالكميات المحسوسة مثل السواد والبياض وقد يكون قائما بالجردات كالعلم بمعنى الصورة الحاصلة والقدرة والشماعة وامثالها والثالث الاثر هو عرض يحصل بسبب حصول الشئ في المكان والرابع الوضع هو عرض يحصل بسبب نسبة بعضها الى بعض نسبة الى الخارجيات والخامس متى هو عرض يحصل للشيء بسبب حصوله في الزمان والسادس الاضافة وهو عبارة عما هو نفس النسبة كالنوة والنبوة والسابع الحدا ويقال للملك ايضا وهو عرض للشيء بسبب ما يتم بحيث يتقل بانقاله كالحياة الحاصلة بالعلم والتمتع التام من الفعل هو عبارة عن التأثير التجددي الزماني كالقطعة والتاسع الانفصال هو التأثير التجددي الزماني كالانقطاع فهذا تسعة اقسام للعرض كل واحد منهما عين حال بسيط يتولد تحت انواع كثيرة والجوهر ايضا جنس على مقول على تحت من الانواع يقال لكل واحد منها اى الجوهر وتسعة اقسام العرض مقولات تكون محمولة على انواع مندرجة تحتها في الاجناس العالية للسماء بالمقولات العشرة واحدة من الجوهر وتسعة من العرض كل نوع موجود يحصل في الخارج اى نفس الامر مندرج تحت واحد منها وكل واحد من المقولات اذا قيس الى مقولة اخرى فهي مبنية بالذات فلا يصح ان يصدق ثنائيا منها على شئ واحد بالذات بمعنى ان يكون المقولتين في انبئ النوع واحد فيجوز ان يكون احدهما ذاتيا والاخر عرضيا لشيء واحد وكلاهما عرضيين للواحد فلا يصدق ان بالذات على شئ بل احدهما بالذات والاخر العرضي علم الجوهر بالمعنى المذكور يقابل العرض بالمعنى المذكور والجوهر نفسه مقول واحد وجنس على ذاتي انواع المندرجة تحت علم هو مقضد الحسية نفسه حقيقة بسيطة

كما هو شأن الجنس العالي اما العرض فليس كذلك لان ليس بمقولة ولا جنس بل مقولة والاخرى من العاليات هي الاقسام التسعة المذكورة فيجب ان لا يكون العرض لمنقسم الجاهذا لثباتها والالكان هو الجنس العالي للاقسام المذكورة ثم يطلق العرض بمعنى اعم شامل للجوهر في الذهن وهو معنى الموجو في الموضوع بالفعل اعم من الخارج والذهن فاذا حصلت هية الجوهر كانت مثلا ومطلق الجوهر بالمعنى الجنسي في ذهن بناء على المذهب الصحيح من حصول الاشياء بانفسها في الذهن يلزم كونها جوهر لان الماشية محفوظة في الوجود ولا يصح الانقلاب بالذاتيات ويلزم كونها عرضا لانها موجودة قبل الفعل في الذهن الموضوع لان الصورة الذهنية تقوم في الذهن وليس يحتاج اليها لكن غاية الاسرار هذا العرض لا ينافي الجوهر كما عرفت اما التناقض بين المقولات العشرة لكن يرد بها اشكال مشهور وهو ان اذ تصورنا الماهية الجوهرية بناء على حصول الماهيات بانفسها وانحفاظ الذاتيات في اوجوبين فان العلم عندهم اخذ نفس جوهرية عن القواشي المادية والصفات الوجوئية وصارت نفس تلك الحقيقة علم من حيث القيام بالذهن معلوما نظرا الى نفس الذات من حيث هي على هو الفرق بينهما فيكون كيف كان الحصول من مقولة الكيف مع انها جوهر وكيف فيزم صدق القوتين التمييز بالذات على شئ واحد وهو محال واجيب بارة عنه بان العلم كيف عندهم مساحته تشبها للامور الذهنية بالامور العينية وقد اجيب عنه بان العلم كيف بالمعنى العام المأخوذ فيه لعرض العام كمال العرض لمعينين كذلك الكيف بالمعنى العام ليس بمقولة متبينة فلا يلزم الفساد في اصدق على شئ واحد قد يقال العلم الذي هو من مقولة الكيف هو العلم الحقيقي عبارة عن حالة ادراكية تحصل في الذهن عند حصول الصور

العلمية فالعلم بمعنى الصورة ليس بعلم حقيقة حتى يكون كيفاً وأما يطلق العلم عليها نظر إلى علاقتها
ببنائها وبين الحال لا لا دراكية المصداق بالعلم الحقيقي وهي كانهما كالتابعة للصورة فكيف هو الحال
الأدراكية والصورة العلمية جوهرية كانت مأخوذة من جوهرها وكما وكيف أو غير ذلك إن كانت
مأخوذة من مقولة أخرى فلا يلزم صدق لمقولين المتباينين على أحد بالذات بل هذا الجواب
سقطا اعتراض آخر هو أن إذا تصورنا القضية ثم صدقناها فالصورة والتصديق تعلقا بشئ
واحد مع أنهما نوعان متباينان فمعان للعلم حجة السقوط أن العلم الحقيقي الذي ينقسم إلى الصورة
والتصديق هو الحالة الإدراكية وهي لا تتحد مع المعلوم فالصورة والتصديق اللذان هما معان
للمعاني الإدراكية متباينان بالذات لا يتحدان مع معلوميهما فكيف يلزم اتحادهما والعلم بمعنى
الصورة العلمية علم مجازي يتحد مع المعلوم والمتباينان لا يتحدان مع المعلوم ليس متباينين لأنه
ليس بعلم فليس تصور حقيقة ولا تصديق ثم علم أن الماهية جوهرية كانتا وعرضية كما كانا
محتاجا إلى لعل الحاجة فلا يمكن أن كان علة الحاجة فالله لا يمكن أن كان اجابا بالذات لا حاجة
إلى لعل لأن الوجود حاصل له بنفسه فلا يفتقد لعلته واما متعاقلا فيقبل الوجود فلا يفتقد
العلل أيضا فحينئذ لا يمكن محتاجا إلى لعلته فوجوده حين ما وجد بلا لعلته فيلزم الترجيح
بلا مرجح من الحاجة إلى لعلته وهو يباي بسبيل الوجود والعدم إلى الماهية الممكنة وفعال الترجيح
بلا مرجح وهو نفس المكان فثبت أن مناط الحاجة إلى العلة لا يمكن حينئذ أن كان علة كقضية عارضة
للمنتزعة بل الوجود والماهية فالاحتياج إلى لعلته بالذات هو مفاد القضية وهي إن الممكن موجود
في الخارج ولا يخفى أن اثر الجعل ومتعلقا بالذات ما يكون محتاجا بالذات هو نفس الماهية الممكنة

والمشأون لما ذهبوا الى الاول قالوا بالجعل المؤلف فعنه ان اثر الجعل الى لعل الفاعلة مقف
الهيئة التركيبية المحيية هي ان الممكن موجود ولا يشترقون لما ذهبوا الى الثاني قالوا
بالجعل البسيط الى اثر الجاعل ومتعلقه بالذات نفسا هية الممكن والوجود يتبع
ذلك فاذا افاض لعل نفس الممكن انتزع منه الوجود لان الوجود ومقادير الهياة
التركيبية اثر الجعل بل متعلقه ثانيا وبالعرض فالنزاع بين الجعل البسيط و
المؤلف مبني على النزاع في ان الامكان نفس الممكن او كيفية النسبة -

هذه الرسالة في نتائج الشكل الرابع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اعلموا ايها الاحلام ان اكثر المنطقيين كالعلامة التقنازاني ومن تبعه هو الفاضل المجاري
وغيره ما نقوا في اسفارهم شرط الشكل الرابع ايجابا مع كلية الصغرى واختلافها مع كلية
الاولى ايجابا يشترط في انتاج الشكل الرابع بحسب الكم والكيف حدا من بين ايجابا مع كون
الصغرى كلية واختلافها في ايجاب السلب مع كلية احداهما فالضرورة والمنتهى بهذا الشرط ثمانية
الاول الصغرى موجبة كلية الكبرى موجبة كلية الثاني الصغرى موجبة كلية والكبرى موجبة جزئية
الثالث الصغرى سالبة كلية الكبرى موجبة كلية الرابع الصغرى موجبة كلية والكبرى سالبة كلية
الخامس الصغرى موجبة جزئية والكبرى سالبة كلية السادس الصغرى سالبة جزئية والكبرى موجبة

كلية السابع الصغرى موجبة كلية والكبرى سالبة جزئية الثامن الصغرى
سالبة كلية والكبرى موجبة جزئية وسقطت ثمانية الأول الصغرى موجبة جزئية
والكبرى موجبة كلية الثاني الصغرى موجبة جزئية والكبرى موجبة جزئية
الثالث الصغرى سالبة كلية والكبرى سالبة كلية الرابع الصغرى سالبة جزئية
والكبرى سالبة جزئية الخامس الصغرى سالبة كلية والكبرى سالبة جزئية السادس
الصغرى سالبة جزئية والكبرى سالبة كلية السابع الصغرى موجبة جزئية والكبرى سالبة
كلية الثامن الصغرى سالبة جزئية والكبرى موجبة جزئية وبعضهم كصاحب مختصر
الميزان ما ذهب إلى هذا الشرط لعله الله حسنا لأن بيان انتاج هذه الضرب المشروطة
بهذا الشرط بالخلف أو بعكس الترتيب ثم النتيجة أو بعكس المقدماتين أو بالرد إلى الثاني
بعكس الصغرى والثالث بعكس الكبرى لا يجري في كل الضروب الثمانية على سبيل اليقين بل
يجري في بعض على طريق القطع وهي خمسة من الثمانية المقبولة عند الأكثر وفي البعض على
سبيل الشرط والشك وهي ثلثة باقية بعد الخمسة لأن الخلف يجري في الأول والثاني والثالث
والرابع والخامس والسادس والعكس يجري في الأول والثاني والثالث والسادس والخامس
عكست السالبة الجزئية كما إذا كانت إحدى الخاصتين أن ليس فليس عكس المقدماتين
يجري في الرابع والخامس والسادس والعاشر والعاشر والعاشر والعاشر والعاشر
أن عكست السالبة الجزئية والأفلا وعكس الكبرى في الأول والثاني والرابع والخامس و
السادس أيضا أن عكست السالبة الجزئية دون البواقي كذا أفاد الفاضل ليزدي غير فبان

بالامرية اجزاء الدليل في هذه الثلثة الأخيرة على سبيل الربيق نقض القطع في الخمسة
المتقدمة على منهاج اليقين نقض الربيق لعله وجد في هذه الثلثة الأخيرة الاختلاف
الموجب للعقم من حيث المقدمات البسيطة مع وجود شرط الأكثر فإن بعض الحيوان
ليس بإنسان كل فرس وناطق حيوان ينتج في الأول صدق السلب في الثاني صدق الإيجاب
وكذا لا شئ من الإنسان بفرس بعض الحيوان والناطق إنسان فإن الصادق في الأول
الإيجاب في الثاني السلب بل هو شرط الموجب لليقين الإيجاز وعدم الاختلاف
الموجب للعقم عدم اجتماع السلب الجزئية فرفعناه بشرط الشكل الرابع عدم اجتماع
السلب الجزئية في مقدمة ولا في مقدمتين إذا كانت الصغرى موجبة جزئية
فلا بد أن يكون الكبرى سالبة كلية فيجتمع السلب في هذه الحالة فهذا الشرط سقط أحد
من ستة عشرة ضرورة بقيت خمسة والقرينة الصريحة على هذا الشرط قوله إذا كانت
الصغرى موجبة جزئية فلا بد أن يكون الكبرى سالبة كلية انتهى لأن الاستثناء ينطبق على
هذا الشرط ولا ينطبق على الشرط الذي ذكره أكثر المنطقيين كما هو ظاهر عند رباب العلوم
وأما شرط الشكل الرابع بعد اجتماع الكليتين فيه فما ذهب إليه أحد وأيضا يخرج بهذا
الشرط الضرر وبالثالث من الثمانية المنتجة المقبولة عند الأكثر ومن الخمسة المقبولة عند
صاحب المختصر فبقي الخمس الاثنان هذا لا يخفى عند الخليل وأيضا بنا في وجود هذا الشرط
أي عدم اجتماع الكليتين في الاستثناء المذكور لأن في المستثنى بيان موجبة جزئية و
سالبة كلية فمن أين يجمع في الكليتين فكيف الاستثناء فمن تبع هذا الشرط فهو بعد

تدبره لا بعد علمه ويمكن الاختصار من السلب الجزئية بهذه العبارة شرط عدم اجتماع
الحصتين في اذ اريدت بالحصتين حصته السلب حصته الجزئية وباللام لام العهد و
الا فلا وهكذا بالسين متباد الصاد ومعب الخاء المنقوطة مقام الحاء ولكن الذهن لا يتباد
المقصود هما بل يتشوش في المختصر الذي يتبادر الذهن الى مقصوده ولا يتشوش العقل في
ادراكه معنى فذكرناه اى عدم اجتماع السلب الجزئية فيه فحق هذا البيان بعون الله المستعان
احقره الخالق الله الولي محمد علي بن مهدي يار محمد الذي المليا بادي مولانا والاسلام ابادي
مسكننا فالحمد لله الذي علمني الصحيح والصلوة على محمد الذي نطق الفصيح فقط

خاتمة الطبع

الحمد لله الذي شرح صدر العالمين بصورات قائق الحكمة وروح قلوب العارفين
بتصديقات انوار الحقيقة والصلوة والسلام على من علم العرفاء والعلماء بطرقه النقية
آله واصحابه جماعة ما شملته الحنفية وهداة مرام شرعة البهية اما بعد اذن مجموعته بنيت
رسائل منطق بعد تصحيح وازالة اغلاط ومجوز والحمد واخرط باه جنوري سنة ١٢٩٩
ومطبع مجيدى واقع كاينور حسب ايامى الحاج المولوى محمد سعيد صاحب
خطة الله تعالى عن شر النوائب باهتمام راجى رحمة ربه الوحي محمد عبد المجيد حلية اختتام
وپيرايه انتظام دربر كشيد مطبوع طبلع مشتاقان گروهيد

کتابخانه خصوصی
غلامحسین - سرود

